

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextioförsta årgången

13 augusti 2018

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2018/C 285/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2018/C 285/02	Mål C-557/15: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 juni 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Malta (Fördragsbrott — Direktiv 2009/147/EG — Bevarande av vilda fåglar — Fångst och förvar av levande individer — Arter i familjen finkfåglar — Förbud — Nationell undantagsordning — Medlemsstaternas befogenhet att medge undantag — Villkor)	2
2018/C 285/03	Mål C-5/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 juni 2018 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd (Talan om ogiltigförklaring — Beslut (EU) 2015/1814 — Fastställande av rättslig grund — Beaktande av verkningarna av rättsakten — Föreligger inte — Artikel 192.1 FEUF — Artikel 192.2 första stycket c FEUF — Åtgärder som väsentligt påverkar en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning — Principen om lojalt samarbete — Artikel 15 FEU — Europeiska rådets behörighet — Principerna om rättssäkerhet och om skydd för berättigade förväntningar — Proportionalitetsprincipen — Konsekvensbedömning)	3

2018/C 285/04	Mål C-15/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 19 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht mot Ewald Baumeister (Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 2004/39/EG — Artikel 54.1 — Omfattningen av den tystnadsplikt som åligger nationella finansiella tillsynsmyndigheter — Begreppet ”konfidentiell information”)	3
2018/C 285/05	Mål C-181/16: Domstolens dom (stora avdelningen) av den 19 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d’État – Belgien) – Sadikou Gnandi mot État belge (Begäran om förhandsavgörande — Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — Direktiv 2008/115/EG — Artikel 3.2 — Begreppet ”olaglig vistelse” — Artikel 6 — Den ansvariga myndigheten har antagit ett beslut om återvändande utan att invänta resultatet av överklagandet av beslutet om avslag på ansökan om internationellt skydd — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 18, 19.2 och 47 — Principen om non-refoulement — Rätt till ett effektivt rättsmedel — Tillstånd att stanna kvar i en medlemsstat)	4
2018/C 285/06	Mål C-480/16: Domstolens dom (femte avdelningen) av den 21 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret – Danmark) – Fidelity Funds m.fl. mot Skatteministeriet (Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital och frihet att utföra betalningar — Restriktioner — Beskattning av utdelningar som betalas ut till företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) — Utdelningar som betalas ut av bolag med hemvist i en medlemsstat till fondföretag utan hemvist där — Undantag för utdelningar som betalas ut av bolag med hemvist i en medlemsstat till fondföretag med hemvist i samma medlemsstat — Skäl — En väl avvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna — Skattesystemets inre sammanhang — Proportionalitet)	5
2018/C 285/07	Mål C-543/16: Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 21 juni 2018 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland (Fördragsbrott — Direktiv 91/676/EEG — Artikel 5.5 och 5.7 — Punkterna 1-3 och 5 i bilaga 2 A — Punkterna 1.1-3 och 2 i bilaga 3 — Skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket — Otillräckliga befintliga åtgärder — Ytterligare eller skärpta åtgärder — Ändring av åtgärdsprogrammet — Begränsning av spridning — Välavvägd gödsling — Tidsperioder för spridning — Stallgödselbehållarnas lagringskapacitet — Spridning på starkt sluttande mark och på frusen eller snötäckt mark)	6
2018/C 285/08	Mål C-681/16: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Düsseldorf – Tyskland) – Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group mot Orifarm GmbH (Begäran om förhandsavgörande — Intellektuell och industriell äganderätt — Patenträtt — 2003, 2005 och 2012 års akter om anslutning till Europeiska unionen — Specifik mekanism — Tillämplighet på parallellimport — Förordning (EG) nr 469/2009 — Produkt som skyddas genom ett tilläggskydd i en medlemsstat och som saluförs av grundpatentinnehavaren i en annan medlemsstat — Konsumtion av intellektuell och industriell äganderätt — Avsaknad av grundpatent i de nya medlemsstaterna — Förordning (EG) nr 1901/2006 — Förlängning av skyddsperioden)	7
2018/C 285/09	Mål C-1/17: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Corte di Appello di Torino – Italien) – Petronas Lubricants Italy SpA mot Livio Guida (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Behörighet vid tvister om anställningsavtal — Artikel 20.2 — Talan mot en arbetsgivare har väckts vid en domstol i den medlemsstat där arbetsgivaren har sin hemvist — Arbetsgivarens genkärsmål — Fastställande av behörig domstol)	8
2018/C 285/10	Mål C-20/17: Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Kammergericht Berlin – Tyskland) – förfarande som anhängiggjorts av Vincent Pierre Oberle (Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 650/2012 — Artikel 4 — Allmän behörighet för en domstol i en medlemsstat att fatta beslut om arvet i dess helhet — Nationella bestämmelser som reglerar den internationella behörigheten för nationella arvsintyg — Europeiskt arvsintyg)	8

2018/C 285/11	Mål C-108/17: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 20 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Vilniaus apygardos administracinis – Litauen) – UAB "Enteco Baltic" mot Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos (Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 143.1 d och artikel 143.2 — Undantag från mervärdesskatt vid import — Import följd av en gemenskapsintern leverans — Villkor — Bevis på att varorna försänts eller transporterats till en annan medlemsstat — Transport under ett punktskatteuppskovsförfarande — Förfoganderätten över varorna har övergått till förvärvaren — Skatteundandragande — Ingen skyldighet för den behöriga myndigheten att bistå den beskattningsbara personen med att samla in den information som krävs för att visa att villkoren för undantag är uppfyllda)	9
2018/C 285/12	Mål C-307/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 26 maj 2017 – EUflight.de GmbH mot TUIfly GmbH	10
2018/C 285/13	Mål C-311/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 29 maj 2017 – Jeannine Wiczarkowicz mot TUIfly GmbH	11
2018/C 285/14	Mål C-316/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 30 maj 2018 – Rainer Hadamek m.fl. mot TUIfly GmbH	11
2018/C 285/15	Mål C-317/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 30 maj 2017 – Gerhard Schneider och Christa Schneider mot TUIfly GmbH	11
2018/C 285/16	Mål C-353/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 – Iris Michardt och Detlef Michardt mot TUIfly GmbH	12
2018/C 285/17	Mål C-354/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 – Birgit Förg mot TUIfly GmbH	12
2018/C 285/18	Mål C-355/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 – Lutz Leupolt mot TUIfly GmbH	12
2018/C 285/19	Mål C-356/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 – Johannes Büker och Ursula Münsterteicher mot TUIfly GmbH	13
2018/C 285/20	Mål C-357/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 – Lydia Wiczorek och Paul Wiczorek mot TUIfly GmbH	13
2018/C 285/21	Mål C-358/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 – Walter Langguth och Elke Langguth mot TUIfly GmbH	13
2018/C 285/22	Mål C-359/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 – Marcel Lutz m.fl. mot TUIfly GmbH	14
2018/C 285/23	Mål C-360/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 – Nicole Hofmann mot TUIfly GmbH	14
2018/C 285/24	Mål C-361/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 – Ole Feuser mot TUIfly GmbH	14
2018/C 285/25	Mål C-362/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 – Boris Feuser mot TUIfly GmbH	15
2018/C 285/26	Mål C-394/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 30 juni 2017 – Ines Ewen mot TUIfly GmbH	15
2018/C 285/27	Mål C-403/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 4 juli 2017 – Petra Nünemann mot TUIfly GmbH	15

2018/C 285/28	Mål C-409/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 7 juli 2017 – Barbara Yvette Müller m.fl. mot TUifly GmbH	16
2018/C 285/29	Mål C-429/17: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17 juli 2017 – Bially m.fl. mot TUifly GmbH	16
2018/C 285/30	Mål C-274/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeits- und Sozialgericht Wien (Österrike) den 23 april 2018 – Minoo Schuch-Ghannadan mot Medizinische Universität Wien	16
2018/C 285/31	Mål C-282/18 P: Överklagande ingett den 25 april 2018 av The Green Effort Ltd av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 23 februari 2018 i mål T-794/17, The Green Effort Ltd mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	17
2018/C 285/32	Mål C-289/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Handelsgericht Wien (Österrike) den 26 april 2018 – KAMU Passenger & IT Services GmbH mot Türk Hava Yollari A.O. – T.H.Y. Turkish Airlines	19
2018/C 285/33	Mål C-299/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Düsseldorf (Tyskland) den 2 maj 2018 – Stefan Neldner mot Eurowings GmbH	19
2018/C 285/34	Mål C-301/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Bonn (Tyskland) den 4 maj 2018 – Thomas Leonhard mot DSL Bank	20
2018/C 285/35	Mål C-322/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 14 maj 2018 – Schiaffini Travel SpA mot Comune di Latina	20
2018/C 285/36	Mål C-324/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 15 maj 2018 – Sicilville Srl mot Comune di Brescia	21
2018/C 285/37	Mål C-332/18 P: Överklagande ingett den 21 maj 2018 av Mytilinaois Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 13 mars 2018 i mål T-542/11, RENV, Alouminion tis Ellados BEAE mot Europeiska kommissionen	22
2018/C 285/38	Mål C-333/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 maj 2018 – Lombardi Srl mot Comune di Auletta m.fl.	23
2018/C 285/39	Mål C-337/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 maj 2018 – Via Lattea Scrl m.fl. mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	23
2018/C 285/40	Mål C-338/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 maj 2018 – Cooperativa Novalat Scrl m.fl. mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	24
2018/C 285/41	Mål C-339/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 maj 2018 – Veneto Latte Scrl m.fl. mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto	25
2018/C 285/42	Mål C-347/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Milano (Italien) den 28 maj 2018 – Avv. Alessandro Salvoni mot Anna Maria Fiermonte	26
2018/C 285/43	Mål C-352/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia de Reus (Spanien) den 30 maj 2018 – Jaime Cardus Suárez mot Catalunya Caixa S.A.	26
2018/C 285/44	Mål C-368/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Belgien) den 5 juni 2018 – Frank Casteels mot Ryanair DAC, anciennement Ryanair Ltd	27
2018/C 285/45	Mål C-369/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Belgien) den 5 juni 2018 – Giovanni Martina mot Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd	28

2018/C 285/46	Mål C-372/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av cour administrative d'appel de Nancy (Frankrike) den 7 juni 2018 – Ministre de l'Action et des Comptes publics mot Makarna Raymond Dreyer	29
2018/C 285/47	Mål C-376/18: Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakien) den 7 juni 2018 – Slovenské elektrárne, a.s. mot Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty	30
2018/C 285/48	Mål C-384/18: Talan väckt den 8 juni 2018 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien	31
2018/C 285/49	Mål C-434/18: Talan väckt den 29 juni 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien .	31

Tribunalen

2018/C 285/50	Mål T-309/18: Överklagande ingett den 17 maj 2018 – Adis Higiene mot EUIPO – Farecla Products (G3 EXTRA PLUS)	33
2018/C 285/51	Mål T-330/18: Talan väckt den 23 maj 2018 – Carvalho m.fl. mot parlamentet och rådet	34
2018/C 285/52	Mål T-337/18: Talan väckt den 1 juni 2018 – Laboratoire Pareva mot kommissionen	36
2018/C 285/53	Mål T-347/18: Talan väckt den 1 juni 2018 – Laboratoire Pareva och Biotech3D mot kommissionen	37
2018/C 285/54	Mål T-355/18: Talan väckt den 8 juni 2018 – Spanien mot kommissionen	38
2018/C 285/55	Mål T-374/18: Talan väckt den 19 juni 2018 – Labiri mot EESK	38
2018/C 285/56	Mål T-385/18: Överklagande ingett den 25 juni 2018 – Aldi mot EUIPO – Crone (CRONE)	39
2018/C 285/57	Mål T-387/18: Överklagande ingett den 25 juni 2018 – Delta-Sport mot EUIPO – Delta Enterprise (DELTA SPORT)	40
2018/C 285/58	Mål T-389/18: Överklagande ingett den 21 juni 2018 – Nonnemacher mot EUIPO – Ingram (WKU)	41
2018/C 285/59	Mål T-390/18: Överklagande ingett den 21 juni 2018 – Nonnemacher mot EUIPO – Ingram (WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION)	41
2018/C 285/60	Mål T-392/18: Överklagande ingett den 28 juni 2018 – Innocenti mot EUIPO – Gemelli (Innocenti)	42
2018/C 285/61	Mål T-398/18: Överklagande ingett den 25 juni 2018 – Pielczyk mot EUIPO – Thalgo TCH (DERMAEPIL SUGAR EPIL SYSTEM)	43
2018/C 285/62	Mål T-410/18: Talan väckt den 4 juli 2018 – Silgan Closures och Silgan Holdings mot kommissionen	44

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2018/C 285/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 276, 6.8.2018

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 268, 30.7.2018

EUT C 259, 23.7.2018

EUT C 249, 16.7.2018

EUT C 240, 9.7.2018

EUT C 231, 2.7.2018

EUT C 221, 25.6.2018

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

**Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 juni 2018 – Europeiska kommissionen mot
Republiken Malta**

(Mål C-557/15) ⁽¹⁾

**(Fördragsbrott — Direktiv 2009/147/EG — Bevarande av vilda fåglar — Fångst och förvar av levande
individer — Arter i familjen finkfåglar — Förbud — Nationell undantagsordning — Medlemsstaternas
befogenhet att medge undantag — Villkor)**

(2018/C 285/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: K. Mifsud-Bonnici och C. Hermes)

Svarande: Republiken Malta (ombud: A. Buhagiar, J. Bouckaert, advocaat och L. Cassar Pullicino, avukat)

Domslut

- 1) Genom att anta den undantagsordning som gör det möjligt att fånga sju vilda finkarter levande (bofink *Fringilla coelebs*, hämpling *Carduelis cannabina*, steglits *Carduelis carduelis*, grönfink *Carduelis chloris*, stenknäck *Coccothraustes coccothraustes*, gulhämpling *Serinus serinus* och grönsiska *Carduelis spinus*), har Republiken Malta underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 5 a och e samt 8.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/147/EG av den 30 november 2009 om bevarande av vilda fåglar, jämförda med artikel 9.1 i det direktivet.
- 2) Republiken Malta ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 7, 11.7.2016

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 juni 2018 – Republiken Polen mot Europaparlamentet och Europeiska unionens råd

(Mål C-5/16) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Beslut (EU) 2015/1814 — Fastställande av rättslig grund — Beaktande av verkningarna av rättsakten — Föreligger inte — Artikel 192.1 FEUF — Artikel 192.2 första stycket c FEUF — Åtgärder som väsentligt påverkar en medlemsstats val mellan olika energikällor och den allmänna strukturen hos dess energiförsörjning — Principen om lojalt samarbete — Artikel 15 FEU — Europeiska rådets behörighet — Principerna om rättssäkerhet och om skydd för berättigade förväntningar — Proportionalitetsprincipen — Konsekvensbedömning)

(2018/C 285/03)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Sökande: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna och K. Rudzińska, biträdda av I. Tatarewicz, expert)

Svarande: Europaparlamentet (ombud: A. Tamás och A. Pospíšilová Padowska), Europeiska unionens råd (ombud: M. Simm, A. Sikora, och K. Pleśniak)

Parter som har intervenerat till stöd för svarandena: Konungariket Danmark (ombud: M. Wolff, J. Nymann-Lindegren och C. Thorning), Förbundsrepubliken Tyskland, (ombud: T. Henze), Konungariket Spanien (ombud: A. Gavela Llopis och M. A. Sampol Pucurull), Republiken Frankrike (ombud: D. Colas, G. de Bergues J. Traband, T. Deleuil och S. Ghiandoni), Konungariket Sverige (ombud: A. Falk, C. Meyer-Seitz, U. Persson, N. Otte Widgren och L. Swedenborg), och Europeiska kommissionen (ombud: K. Herrmann, A. C. Becker, E. White och K. Mifsud-Bonnici)

Domslut

1) *Talan ogillas.*

2) *Republiken Polen ska ersätta Europaparlamentets och Europeiska unionens råds rättegångskostnader.*

3) *Konungariket Danmark, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike, Konungariket Sverige och Europeiska kommissionen ska bära sina egna rättegångskostnader.*

⁽¹⁾ EUT C 98, 14.3.2016

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 19 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Tyskland) – Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht mot Ewald Baumeister

(Mål C-15/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Tillnärmning av lagstiftning — Direktiv 2004/39/EG — Artikel 54.1 — Omfattningen av den tystnadsplikt som åligger nationella finansiella tillsynsmyndigheter — Begreppet ”konfidentiell information”)

(2018/C 285/04)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht

Motpart: Ewald Baumeister

Ytterligare deltagare i rättegången: Frank Schmitt, i egenskap av konkursförvaltare för Phoenix Kapitaldienst GmbH,

Domslut

- 1) Artikel 54.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/39/EG av den 21 april 2004 om marknader för finansiella instrument och om ändring av rådets direktiv 85/611/EEG och 93/6/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/12/EG samt upphävande av rådets direktiv 93/22/EEG ska tolkas så, att all information om företaget som står under tillsyn och som det företaget överlämnat till den behöriga myndigheten samt myndighetens samtliga uttalanden som återfinns i tillsynshandlingarna, inbegripet dess korrespondens med andra myndigheter, och som inte ovillkorligen utgör konfidentiella uppgifter och därför omfattas av tystnadsplikten som föreskrivs i denna bestämmelse. Konfidentiella uppgifter omfattar information som innehas av de myndigheter som medlemsstaterna utsett för att utföra uppgifter enligt detta direktiv som, för det första, inte är offentlig till sin natur, och vars röjande, för det andra, skulle kunna skada intressena för den juridiska eller fysiska person som ingett informationen eller tredje parts intressen, eller undergräva det system som unionslagstiftaren har inrättat genom direktiv 2004/39 för tillsyn av verksamhet som bedrivs av värdepappersföretag.
- 2) Artikel 54.1 i direktiv 2004/39 ska tolkas så, att bedömningen av huruvida de uppgifter som det företag som står under tillsyn lämnat till de myndigheter som medlemsstaterna utsett för att utföra uppgifter enligt detta direktiv är konfidentiella ska göras vid tidpunkten för den granskning som dessa myndigheter är skyldiga att utföra för att meddela ett avgörande beträffande ansökan om utlämnande av denna information, oavsett hur dessa uppgifter kvalificerades när de överlämnades till nämnda myndigheter.
- 3) Artikel 54.1 i direktiv 2004/39 ska tolkas så, att uppgifter som innehas av de myndigheter som medlemsstaterna utsett för att utföra uppgifter enligt detta direktiv och som kan ha utgjort affärshemligheter vid en viss tidpunkt men är mer än fem år gamla, anses i princip, på grund av den tid som förflutit, vara historiska och ha förlorat sin konfidentiella karaktär, såvida inte den part som åberopar denna karaktär, i undantagsfall, visar att uppgifterna trots sin ålder, fortfarande är väsentliga för dess eller berörda tredje parter ställning på marknaden. Dessa överväganden gäller inte i förhållande till de uppgifter som innehas av dessa myndigheter där konfidentialitet skulle kunna vara motiverad av andra skäl än uppgifternas betydelse för de berörda företagens ställning på marknaden.

(¹) EUT C 111, 29.3.2016

Domstolens dom (stora avdelningen) av den 19 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Conseil d'État – Belgien) – Sadikou Gnandi mot État belge

(Mål C-181/16) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Ett område med frihet, säkerhet och rättvisa — Återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna — Direktiv 2008/115/EG — Artikel 3.2 — Begreppet "olaglig vistelse" — Artikel 6 — Den ansvariga myndigheten har antagit ett beslut om återvändande utan att invänta resultatet av överklagandet av beslutet om avslag på ansökan om internationellt skydd — Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna — Artiklarna 18, 19.2 och 47 — Principen om non-refoulement — Rätt till ett effektivt rättsmedel — Tillstånd att stanna kvar i en medlemsstat)

(2018/C 285/05)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Sadikou Gnandi

Motpart: État belge

Domslut

Europaparlamentets och rådets direktiv 2008/115/EG av den 16 december 2008 om gemensamma normer och förfaranden för återvändande av tredjelandsmedborgare som vistas olagligt i medlemsstaterna, jämfört med rådets direktiv 2005/85/EG av den 1 december 2005 om miniminormer för medlemsstaternas förfaranden för beviljande eller återkallande av flyktingstatus samt mot bakgrund av principen om non-refoulement och rätten till ett effektivt rättsmedel, vilka fastställs i artiklarna 18, 19.2 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas så, att det inte utgör hinder mot att anta ett beslut om återvändande enligt artikel 6.1 i direktiv 2008/115 gentemot en tredjelandsmedborgare som har ingett en ansökan om internationellt skydd så snart som den ansvariga myndigheten har antagit ett beslut om avslag på dennes ansökan, eller gemensamt med avslagsbeslutet inom ramen för ett enda administrativt beslut, det vill säga innan överklagandet av avslagsbeslutet har avgjorts, bland annat under förutsättning att den berörda medlemsstaten kan garantera att samtliga rättverkningar av beslutet om återvändande upphör att gälla i avvaktan på att överklagandet avgörs, att sökanden under denna period kan åtnjuta de rättigheter som följer av rådets direktiv 2003/9/EG av den 27 januari 2003 om miniminormer för mottagande av asylsökande i medlemsstaterna och att denne kan återropa varje ny omständighet som uppstått sedan beslutet om återvändande antogs och som kan vara av avgörande betydelse vid bedömningen av den berörda personens situation med avseende på direktiv 2008/115, däribland artikel 5 i det direktivet, vilket det ankommer på den nationella domstolen att kontrollera.

⁽¹⁾ EUT C 191, 30.05.2016

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 21 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Østre Landsret – Danmark) – Fidelity Funds m.fl. mot Skatteministeriet

(Mål C-480/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Fri rörlighet för kapital och frihet att utföra betalningar — Restriktioner — Beskattning av utdelningar som betalas ut till företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) — Utdelningar som betalas ut av bolag med hemvist i en medlemsstat till fondföretag utan hemvist där — Undantag för utdelningar som betalas ut av bolag med hemvist i en medlemsstat till fondföretag med hemvist i samma medlemsstat — Skäl — En väl avvägd fördelning av beskattningsrätten mellan medlemsstaterna — Skattesystemets inre sammanhang — Proportionalitet)

(2018/C 285/06)

Rättegångsspråk: danska

Hänskjutande domstol

Østre Landsret

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Fidelity Funds m.fl.

Motpart: Skatteministeriet

ytterligare deltagare i rättegången: NN (L) SICAV

Domslut

Artikel 63 FEUF ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken utdelning som betalas ut av ett bolag med hemvist i den medlemsstaten till ett företag för kollektiva investeringar i överlåtbara värdepapper (fondföretag) utan hemvist där omfattas av källskatt, medan utdelning som betalas ut till ett fondföretag med hemvist i denna medlemsstat är befriad från källskatt, förutsatt att företaget lämnar en viss minimiutdelning till sina andelsinnehavare, eller tekniskt fastställer en minimiutdelning, och innehåller skatt från andelsinnehavarna på denna faktiska eller fiktiva minimiutdelning.

⁽¹⁾ EUT C 419, 14.11.2016.

Domstolens dom (nionde avdelningen) av den 21 juni 2018 – Europeiska kommissionen mot Förbundsrepubliken Tyskland

(Mål C-543/16) ⁽¹⁾

(Fördragsbrott — Direktiv 91/676/EEG — Artikel 5.5 och 5.7 — Punkterna 1-3 och 5 i bilaga 2 A — Punkterna 1.1-3 och 2 i bilaga 3 — Skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket — Otillräckliga befintliga åtgärder — Ytterligare eller skärpta åtgärder — Ändring av åtgärdsprogrammet — Begränsning av spridning — Välavvägd gödsling — Tidsperioder för spridning — Stallgödselbehållarnas lagringskapacitet — Spridning på starkt sluttande mark och på frusen eller snötäckt mark)

(2018/C 285/07)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: C. Hermes et E. Manhaeve)

Svarande: Förbundsrepubliken Tyskland (ombud: T. Henze och J. Möller)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Danmark (ombud: C. Thorning och M. Wolff)

Domslut

- 1) Förbundsrepubliken Tyskland har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 5.5 och 5.7 i rådets direktiv 91/676/EEG av den 12 december 1991 om skydd mot att vatten förorenas av nitrater från jordbruket, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1137/2008 av den 22 oktober 2008, jämförd med punkterna 1-3 och 5 i bilaga 2 A samt punkterna 1.1-3 och 2 i bilaga 3 till detta direktiv, genom att inte vidta ytterligare eller skärpta åtgärder när det visade sig att åtgärderna i det tyska åtgärdsprogrammet inte var tillräckliga för att uppnå direktivets syften, och genom att inte ändra detta åtgärdsprogram.
- 2) Förbundsrepubliken Tyskland ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 6, 9.1.2017 g

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Landgericht Düsseldorf – Tyskland) – Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group mot Orifarm GmbH

(Mål C-681/16) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Intellectuell och industriell äganderätt — Patenträtt — 2003, 2005 och 2012 års akter om anslutning till Europeiska unionen — Specifik mekanism — Tillämplighet på parallellimport — Förordning (EG) nr 469/2009 — Produkt som skyddas genom ett tilläggskydd i en medlemsstat och som saluförs av grundpatentinnehavaren i en annan medlemsstat — Konsumtion av intellektuell och industriell äganderätt — Avsaknad av grundpatent i de nya medlemsstaterna — Förordning (EG) nr 1901/2006 — Förlängning av skyddsperioden)

(2018/C 285/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: Pfizer Ireland Pharmaceuticals, Operations Support Group

Motpart: Orifarm GmbH

Domslut

- 1) De specifika mekanismer som föreskrivs i kapitel 2 i bilaga IV till akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen, i kapitel 1 i bilaga V till akten om villkoren för Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och i kapitel 1 i bilaga IV till akten om villkoren för Republiken Kroatens anslutning till Europeiska unionen och om anpassning av fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ska tolkas så, att de gör det möjligt för innehavaren av ett tilläggskydd som meddelats i en annan medlemsstat än de nya medlemsstater som avses i nämnda anslutningsakter att invända mot parallellimport av ett läkemedel från dessa nya medlemsstater i en situation där det enligt rättsordningarna i dessa nya medlemsstater är möjligt att erhålla likvärdigt skydd inte vid tidpunkten för ansökan om grundpatentet, men vid tidpunkten för offentliggörande av ansökan om grundpatentet och/eller vid tidpunkten för ansökan om tilläggskydd i importmedlemsstaten, vilket innebär att det var omöjligt för innehavaren att beviljas ett patent och ett likvärdigt tilläggskydd i exportstaterna.
- 2) De specifika mekanismer som föreskrivs i kapitel 2 i bilaga IV till akten om villkoren för Republiken Tjeckiens, Republiken Estlands, Republiken Cyperns, Republiken Lettlands, Republiken Litauens, Republiken Ungerns, Republiken Maltas, Republiken Polens, Republiken Sloveniens och Republiken Slovakiens anslutning till Europeiska unionen och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen, i kapitel 1 i bilaga V till akten om villkoren för Republiken Bulgariens och Rumäniens anslutning till Europeiska unionen och om anpassning av de fördrag som ligger till grund för Europeiska unionen och i kapitel 1 i bilaga IV till akten om villkoren för Republiken Kroatens anslutning till Europeiska unionen och om anpassning av fördraget om Europeiska unionen, fördraget om Europeiska unionens funktionssätt och fördraget om upprättandet av Europeiska atomenergigemenskapen ska tolkas så, att de ska tillämpas på den förlängning som föreskrivs i artikel 36.1 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1901/2006 av den 12 december 2006 om läkemedel för pediatrik användning och om ändring av förordning (EEG) nr 1768/92, direktiv 2001/20/EG, direktiv 2001/83/EG och förordning (EG) nr 726/2004.

⁽¹⁾ EUT C 104, 3.4.2017

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 21 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Corte di Appello di Torino – Italien) – Petronas Lubricants Italy SpA mot Livio Guida

(Mål C-1/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EG) nr 44/2001 — Behörighet vid tvister om anställningsavtal — Artikel 20.2 — Talan mot en arbetsgivare har väckts vid en domstol i den medlemsstat där arbetsgivaren har sin hemvist — Arbetsgivarens genkärsmål — Fastställande av behörig domstol)

(2018/C 285/09)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte di Appello di Torino

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Petronas Lubricants Italy SpA

Motpart: Livio Guida

Domslut

Artikel 20.2 i rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område ska tolkas på så sätt att den, i en sådan situation som den i det nationella målet, innebär en rätt för arbetsgivaren att till den domstol vid vilken en arbetstagares huvudkärsmål i vederbörlig ordning har anhängiggjorts inge ett genkärsmål som grundar sig på ett avtal om överlåtelse av fordran som ingåtts mellan arbetsgivaren och den ursprungliga innehavaren av denna fordran efter det att huvudkärromålet anhängiggjorts.

⁽¹⁾ EUT C 112, 10.4.2017.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 21 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Kammergericht Berlin – Tyskland) – förfarande som anhängiggjorts av Vincent Pierre Oberle

(Mål C-20/17) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande — Civilrättsligt samarbete — Förordning (EU) nr 650/2012 — Artikel 4 — Allmän behörighet för en domstol i en medlemsstat att fatta beslut om arvet i dess helhet — Nationella bestämmelser som reglerar den internationella behörigheten för nationella arvsintyg — Europeiskt arvsintyg)

(2018/C 285/10)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Kammergericht Berlin

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Vincent Pierre Oberle

Domslut

Artikel 4 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 650/2012 av den 4 juli 2012 om behörighet, tillämplig lag, erkännande och verkställighet av domar samt godkännande och verkställighet av officiella handlingar i samband med arv och om inrättandet av ett europeiskt arvsintyg ska tolkas så, att den utgör hinder för en lagstiftning i en medlemsstat, såsom den som är aktuell i det nationella målet, enligt vilken, även om den avlidne vid sin död inte hade sin hemvist i denna medlemsstat, det är domstolarna i den sistnämnda staten som är behöriga att utfärda nationella arvsintyg vid arv med gränsoverskridande verkningar, när kvarlåtenskapen är belägen inom denna medlemsstats territorium eller om den avlidne var medborgare i den medlemsstaten.

(¹) EUT C 112, 10.4.2017.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 20 juni 2018 (begäran om förhandsavgörande från Vilniaus apygardos administracinis – Litauen) – UAB "Enteco Baltic" mot Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

(Mål C-108/17) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande — Mervärdesskatt — Direktiv 2006/112/EG — Artikel 143.1 d och artikel 143.2 — Undantag från mervärdesskatt vid import — Import följd av en gemenskapsintern leverans — Villkor — Bevis på att varorna försänts eller transporterats till en annan medlemsstat — Transport under ett punktskatteuppskovsförfarande — Förfoganderätten över varorna har övergått till förvärvaren — Skatteundandragande — Ingen skyldighet för den behöriga myndigheten att bistå den beskattningsbara personen med att samla in den information som krävs för att visa att villkoren för undantag är uppfyllda)

(2018/C 285/11)

Rättegångsspråk: litauiska

Hänskjutande domstol

Vilniaus apygardos administracinis teismas

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: UAB "Enteco Baltic"

Motpart: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų ministerijos

Domslut

1) Artikel 143.1 d och artikel 143.2 b i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt, i dess lydelse enligt rådets direktiv 2009/69/EG av den 25 juni 2009, ska tolkas så, att dessa bestämmelser utgör hinder mot att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat nekar undantag från mervärdesskatteplikt vid import enbart av det skälet att de aktuella varorna, på grund av att omständigheterna förändrats efter importen, levererats till en annan beskattningsbar person än den person vars registreringsnummer för mervärdesskatt anges i importdeklarationen, trots att importören meddelat de behöriga myndigheterna i importmedlemsstaten fullständig information om identiteten på den nye förvärvaren, förutsatt att det har fastställts att de materiella villkoren för att den därpå följande gemenskapsinterna leveransen ska vara undantagen från skatteplikt verkligen är uppfyllda.

- 2) Artikel 143.1 d i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2009/69, jämförd med artikel 138 och artikel 143.2 c i detta direktiv, i dess ändrade lydelse, ska tolkas så,
- handlingar som styrker att varorna har transporterats från ett skatteupplag i importmedlemsstaten, men inte till förvärvaren, utan till ett skatteupplag i en annan medlemsstat, kan betraktas som tillräckliga bevis för försändelse eller transport av varorna.
 - handlingar, såsom fraktsedlar som upprättas med stöd av konventionen om fraktavtalet vid internationell godsbefordran på väg, som undertecknades i Genève den 19 maj 1956, i dess lydelse enligt protokollet av den 5 juli 1978, och elektroniska administrativa dokument, vilka ska följa förflyttningar av varor under punktskatteuppskov, kan beaktas som bevis för att de aktuella varorna, vid tidpunkten för importen till en medlemsstat, är avsedda att försändas eller transporteras till en annan medlemsstat, i den mening som avses i artikel 143.2 c i direktiv 2006/112, i dess ändrade lydelse, förutsatt att nämnda handlingar företes vid denna tidpunkt och innehåller samtliga nödvändiga upplysningar. Dessa handlingar, liksom elektroniska bekräftelser om att varorna levererats och den mottagningsrapport som utfärdats efter en flyttning under punktskatteuppskov kan anses styrka att nämnda varor verkligen försänts eller transporterats till en annan medlemsstat, i enlighet med artikel 138.1 i direktiv 2006/112, i dess ändrade lydelse.
- 3) Artikel 143.1 d i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2009/69, ska tolkas så, att den utgör hinder mot att de behöriga myndigheterna i en medlemsstat nekar en importör det undantag från mervärdesskatteplikt som föreskrivs i denna bestämmelse vid import av varor som importören har utfört i denna medlemsstat och som efterföljts av en gemenskapsintern leverans, när dessa varor inte har överförts direkt till förvärvaren, utan transaktionen utförts av transportföretag och skatteupplag som importören har utsett när importören överfört rätten att såsom ägare förfoga över nämnda varor till förvärvaren. I detta sammanhang ska begreppet "leverans av varor", i den mening som avses i artikel 14.1 i direktivet, i dess ändrade lydelse, tolkas på samma sätt som när det förekommer i artikel 167 i direktivet, i dess ändrade lydelse.
- 4) Artikel 143.1 d i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2009/69, ska tolkas så, att den utgör hinder för en administrativ praxis enligt vilken undantag från mervärdesskatteplikt vid import, under sådana omständigheter som dem i målet vid den nationella domstolen, ska vägras en importör i god tro, om villkoren för undantag från mervärdesskatteplikt inte är uppfyllda vad avser den efterföljande gemenskapsinterna leveransen, på grund av ett skatteundandragande från förvärvarens sida, såvida det inte står klart att importören visste eller borde ha vetat att transaktionen ingick i ett skatteundandragande från förvärvarens sida och importören inte vidtog alla åtgärder som rimligen kunde krävas av denne för att undvika att bli inblandad i detta skatteundandragande. Enbart den omständigheten att importören och förvärvaren kommunicerat elektroniskt utgör inte en presumtion för att importören kände till eller kunde ha känt till att denne var inblandad i ett sådant skatteundandragande.
- 5) Artikel 143.1 d i direktiv 2006/112, i dess lydelse enligt direktiv 2009/69, ska tolkas så, att de behöriga nationella myndigheterna, när de undersöker överföringen av rätten att såsom ägare förfoga över varorna, inte är skyldiga att samla in information som endast offentliga myndigheter har tillgång till.

⁽¹⁾ EUT C 161, 22.5.2017.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 26 maj 2017 –
EUflight.de GmbH mot TUIfly GmbH

(Mål C-307/17)

(2018/C 285/12)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: EUflight.de GmbH

Motpart: TUIfly GmbH

Genom beslut av domstolen av den 8 maj 2018 avskrevs målet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 29 maj 2017 –
Jeannine Wiczarkowicz mot TUIfly GmbH**

(Mål C-311/17)

(2018/C 285/13)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Jeannine Wiczarkowicz

Motpart: TUIfly GmbH

Genom beslut av domstolen av den 8 maj 2018 avskrevs målet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 30 maj 2018 –
Rainer Hadamek m.fl. mot TUIfly GmbH**

(Mål C-316/17)

(2018/C 285/14)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Rainer Hadamek, Heike Hadamek, Florian Hadamek, Carina Hadamek

Motpart: TUIfly GmbH

Genom beslut av domstolen av den 17 maj 2018 avskrevs målet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 30 maj 2017 –
Gerhard Schneider och Christa Schneider mot TUIfly GmbH**

(Mål C-317/17)

(2018/C 285/15)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Gerhard Schneider, Christa Schneider

Motpart: TUIfly GmbH

Genom beslut av domstolen av den 17 maj 2018 avskrevs målet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 –
Iris Michardt och Detlef Michardt mot TUIfly GmbH**

(Mål C-353/17)

(2018/C 285/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Iris Michardt, Detlef Michardt

Motpart: TUIfly GmbH

Genom beslut av domstolen av den 17 maj 2018 avskrevs målet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 –
Birgit Förg mot TUIfly GmbH**

(Mål C-354/17)

(2018/C 285/17)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Birgit Förg

Motpart: TUIfly GmbH

Målet har avskrivits genom domstolens beslut av den 28 maj 2018.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 –
Lutz Leupolt mot TUIfly GmbH**

(Mål C-355/17)

(2018/C 285/18)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Lutz Leupolt

Motpart: TUIfly GmbH

Målet har avskrivits genom domstolens beslut av den 28 maj 2018.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 –
Johannes Büker och Ursula Münsterteicher mot TUIfly GmbH**

(Mål C-356/17)

(2018/C 285/19)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Johannes Büker, Ursula Münsterteicher

Motpart: TUIfly GmbH

Domstolen har genom beslut av den 17 maj 2018 avskrivit målet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 –
Lydia Wieczorek och Paul Wieczorek mot TUIfly GmbH**

(Mål C-357/17)

(2018/C 285/20)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Lydia Wieczorek och Paul Wieczorek

Motpart: TUIfly GmbH

Målet har avskrivits genom domstolens beslut av den 17 maj 2018.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 –
Walter Langguth och Elke Langguth mot TUIfly GmbH**

(Mål C-358/17)

(2018/C 285/21)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Walter Langguth och Elke Langguth

Motpart: TUIfly GmbH

Målet har avskrivits genom domstolens beslut av den 28 maj 2018.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 –
Marcel Lutz m.fl. mot TUIfly GmbH**

(Mål C-359/17)

(2018/C 285/22)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Marcel Lutz, Janine Lutz, Michelle Lutz, Sarah Lutz

Motpart: TUIfly GmbH

Genom beslut av domstolen av den 17 maj 2018 avskrevs målet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 –
Nicole Hofmann mot TUIfly GmbH**

(Mål C-360/17)

(2018/C 285/23)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Nicole Hofmann

Motpart: TUIfly GmbH

Målet har avskrivits genom domstolens beslut av den 28 maj 2018.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 –
Ole Feuser mot TUIfly GmbH**

(Mål C-361/17)

(2018/C 285/24)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Ole Feuser

Motpart: TUIfly GmbH

Genom beslut av domstolen av den 28 maj 2018 avskrevs målet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 9 juni 2017 –
Boris Feuser mot TUIfly GmbH**

(Mål C-362/17)

(2018/C 285/25)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Boris Feuser

Motpart: TUIfly GmbH

Målet har avskrivits genom domstolens beslut av den 28 maj 2018.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 30 juni 2017 –
Ines Ewen mot TUIfly GmbH**

(Mål C-394/17)

(2018/C 285/26)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Ines Ewen

Motpart: TUIfly GmbH

Målet har avskrivits genom domstolens beslut av den 17 maj 2018.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 4 juli 2017 –
Petra Nünemann mot TUIfly GmbH**

(Mål C-403/17)

(2018/C 285/27)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Petra Nünemann

Motpart: TUIfly GmbH

Målet har avskrivits genom domstolens beslut av den 17 maj 2018.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Hannover (Tyskland) den 7 juli 2017 –
Barbara Yvette Müller m.fl. mot TUIfly GmbH**

(Mål C-409/17)

(2018/C 285/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Hannover

Parter i det nationella målet

Klagande: Barbara Yvette Müller, Stefanie Müller, Michelle Müller

Motpart: TUIfly GmbH

Genom beslut av domstolen av den 28 maj 2018 avskrevs målet.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgericht Düsseldorf (Tyskland) den 17 juli 2017 –
Bially m.fl. mot TUIfly GmbH**

(Mål C-429/17)

(2018/C 285/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: Bially m.fl.

Motpart: TUIfly GmbH

Målet har avskrivits genom domstolens beslut av den 28 maj 2018.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Arbeits- und Sozialgericht Wien (Österrike) den
23 april 2018 – Minoo Schuch-Ghannadan mot Medizinische Universität Wien**

(Mål C-274/18)

(2018/C 285/30)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Arbeits- und Sozialgericht Wien

Parter i det nationella målet

Klagande: Minoo Schuch-Ghannadan

Motpart: Medizinische Universität Wien

Tolkningsfrågor

- 1) Ska principen om tidsproportionalitet enligt klausul 4.2 i ramavtalet i bilagan till rådets direktiv 97/81/EG av den 15 december 1997 ⁽¹⁾ om ramavtalet om deltidarbete jämförd med principen om icke-diskriminering enligt klausul 4.1 tillämpas på en lagbestämmelse enligt vilken den totala perioden av de på varandra följande visstidsanställningarna för arbetstagare vid ett österrikiskt universitet som är anställda inom ramen för projekt som finansieras genom medel från tredje part eller forskningsprojekt, uppgår till sex år för heltidsanställda, men däremot till åtta år för deltidanställda, och en ytterligare förlängning på upp till sammanlagt tio år för heltidsanställda och tolv år för deltidanställda är tillåten om det finns sakliga skäl, särskilt för att fullfölja eller färdigställa forskningsprojekt eller publikationer?
- 2) Utgör en lagbestämmelse såsom den som beskrivits i den första tolkningsfrågan en indirekt diskriminering på grund av kön i den mening som avses i artikel 2.1 b i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning), när det bland samtliga arbetstagare som omfattas av den aktuella bestämmelsen är en betydligt större andel kvinnliga än manliga arbetstagare som påverkas?
- 3) Ska artikel 19.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/54/EG av den 5 juli 2006 ⁽²⁾ om genomförandet av principen om lika möjligheter och likabehandling av kvinnor och män i arbetslivet (omarbetning) tolkas så, att en kvinna på vilken en lagbestämmelse såsom den som har beskrivits i första tolkningsfrågan är tillämplig som åberopar en indirekt könsdiskriminering för att betydligt fler kvinnor än män är deltidanställda, måste göra gällande denna omständighet, särskilt att kvinnor statistiskt sett påverkas i väsentligt högre grad, genom att åberopa konkreta statistiska uppgifter eller konkreta omständigheter, och styrka detta med lämplig bevisning?

⁽¹⁾ EGT L 14, 1998, s. 9.

⁽²⁾ EUT L 204, 2006, s. 23.

Överklagande ingett den 25 april 2018 av The Green Effort Ltd av det beslut som tribunalen (andra avdelningen) meddelade den 23 februari 2018 i mål T-794/17, The Green Effort Ltd mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-282/18 P)

(2018/C 285/31)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: The Green Effort Ltd (ombud: A. Ziehm, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

— upphäva tribunalens (andra avdelningen) beslut den 23 februari 2018, mål T-794/17 i dess helhet,

- ogiltigförklara de överklagade besluten,
- ogiltigförklara upphävandet av det registrerade EU-varumärket nr 9 528 001,
- avvisa ansökan om upphävande,
- bifalla ansökan om återställande av försutten tid (*restitution in integrum*),
- inhämta och till målet foga dokumenten avseende förfarandet vid EUIPO rörande hävning 12343 C, 10757 C, 10524 C, förfaranden rörande hinder mot registrering B 002165119; B 002199274; B 002344565; B 002367038; B 002513086 och B 002513151,
- förplikta EUIPO och den part som ansökt om annullering att bära sina rättegångskostnader och ersätta klagandens kostnader.

Grunder och huvudargument

Klaganden anger följande sex grunder medan tribunalens avgörande grundades på den första grunden för överklagandet och den andra till sjätte grunden visar att beslutet inte är korrekt av andra anledningar.

Första grunden för överklagandet: verkställande direktör för byrån har den 16 augusti 2017 åsidosatt artikel 3 (4) beslut nr 17-4 avseende kommunikation på elektronisk väg.

Till stöd för denna första grund anför: tribunalen bortsåg från det förhållandet att en anmälan ska anses ha gjorts på den femte kalenderdagen som följer på den dag då det aktuella dokumentet skapats i EUIPO:s system. Av det skälet har tribunalen på fel sätt beräknat tiden för att ge in överklagande av det beslut som fattades den 11 september 2017 av EUIPO, andra överklagandenämnden.

Andra grunden för överklagandet: överklagandet ska bifallas eftersom de angripna EUIPO-besluten strider mot klagandens rättigheter eftersom ansökan om upphävande skulle ha avisats på grund av ond tro och lämnande av oriktig fakta.

Tredje grunden för överklagandet: överklagandet ska bifallas då de överklagade EUIPO-besluten inskränker klagandens rättigheter eftersom innehavarens bevisning om verklig användning har lämnats in till EUIPO inom den föreskrivna tidsfristen enligt kommissionens förordning (EG) nr 2868/95⁽¹⁾.

Fjärde grunden för överklagandet: överklagandet ska bifallas eftersom de överklagade EUIPO-besluten kränker klagandens rättigheter med hänsyn till att innehavarens bevisning om verklig användning sändes till EUIPO inom den tidsfrist som bestämts av EUIPO.

Femte grunden för överklagandet: överklagandet ska bifallas då de överklagade EUIPO-besluten kränker klagandens rättigheter eftersom om EUIPO inte lyckades ta emot bevis om användning via systemet för elektronisk kommunikation och/eller via telefax, så var det på grund av tekniska fel i dessa system.

Sjätte grunden för överklagandet: överklagandet ska bifallas eftersom de överklagade EUIPO-besluten kränker klagandens rätt då EUIPO, och därefter andra överklagandenämnden, felaktigt har avslagit klagandens ansökan om återställande av försutten tid (*restitution in integrum*).

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 av den 13 december 1995 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemensapsvarumärke (EUT L 303, 1995 s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Handelsgericht Wien (Österrike) den 26 april 2018 –
KAMU Passenger & IT Services GmbH mot Türk Hava Yollari A.O. – T.H.Y. Turkish Airlines**

(Mål C-289/18)

(2018/C 285/32)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Handelsgericht Wien

Parter i det nationella målet

Klagande: KAMU Passenger & IT Services GmbH

Motpart: Türk Hava Yollari A.O. – T.H.Y. Turkish Airlines

Tolkningsfråga

Ska en flygning från den flygplats som utgjorde destinationsflygplatsen för en föregående flygning anses utgöra en ”direkt anslutande flygförbindelse”, i den mening som avses i artikel 2 h i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 ⁽¹⁾, när en passagerare har bokat den förstnämnda flygningen i kombination med den föregående flygningen, för vilka passageraren erhöll en enda biljett med ett och samma biljettnummer, om den planerade tiden mellan de båda flygningarna är lite drygt 13 timmar?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgerichts Düsseldorf (Tyskland) den 2 maj 2018 –
Stefan Neldner mot Eurowings GmbH**

(Mål C-299/18)

(2018/C 285/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Düsseldorf

Parter i det nationella målet

Klagande: Stefan Neldner

Motpart: Eurowings GmbH

Tolkningsfrågor

1. Kan en kompensation enligt artikel 7 i förordningen ⁽¹⁾ avräknas från ett krav på skadestånd som har framställts i enlighet med nationell rätt och som avser ersättning för ytterligare resekostnader som uppkommit på grund av en inställd bokad flygning, om lufttrafikföretaget har uppfyllt sina skyldigheter enligt artikel 8.1 i förordningen?

2. För det fall en sådan avräkning är möjlig: Gäller detta också för kostnaderna för ersättningsresan till en annan ort än flygresans bestämmelseort, om passageraren tackar nej till en ersättningsresa till flygresans bestämmelseort som lufttrafikföretaget har erbjudit?
3. För det fall en sådan avräkning är möjlig: Kan lufttrafikföretaget alltid göra detta eller beror det på i vilken mån detta är tillåtet enligt nationell rätt eller den nationella domstolen finner det skäligt?
4. För det fall denna fråga ska regleras enligt nationell rätt eller den nationella domstolen ska göra en skälighetsbedömning: Ska kompensationen enligt artikel 7 i förordningen endast kompensera för de olägenheter och den tidsspillan som passageraren drabbats av på grund av den inställda flygningen, eller ska också materiella skador kompenseras?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Bonn (Tyskland) den 4 maj 2018 – Thomas Leonhard mot DSL Bank

(Mål C-301/18)

(2018/C 285/34)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Bonn

Parter i det nationella målet

Kärande: Thomas Leonhard

Svarande: DSL Bank

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.4 i direktiv 2002/65/EG⁽¹⁾ tolkas så, att den utgör hinder mot en nationell bestämmelse i vilken föreskrivs att leverantören efter utövandet av ångerrätten vid ett konsumentkreditavtal som ingåtts på distans, utöver det belopp som denne erhållit från konsumenten enligt distansavtalet även ska utge nyttjandeersättning med avseende på detta belopp?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/65/EG av den 23 september 2002 om distansförsäljning av finansiella tjänster till konsumenter och om ändring av rådets direktiv 90/619/EEG samt direktiven 97/7/EG och 98/27/EG (EGT L 271, 2002, s. 16).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 14 maj 2018 – Schiaffini Travel SpA mot Comune di Latina

(Mål C-322/18)

(2018/C 285/35)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: Schiaffini Travel SpA

Motpart: Comune di Latina

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 5.2 i förordning (EG) nr 1370/2007 ⁽¹⁾ tillämpas även för anbudsförfaranden som genomfördes innan nämnda förordning trädde i kraft, i synnerhet vad gäller förbudet i leden b och d för ett internt företag att delta i anbudsförfaranden utanför det område för vilket avtalet om allmän trafik har tilldelats?
- 2) Kan en offentligrättslig juridisk person som av den statliga myndigheten direkt har tilldelats kontrakt avseende lokal kollektivtrafik teoretiskt sett anses utgöra ett "internt företag" i den mening som avses i ovannämnda bestämmelse, eventuellt i analogi med rättspraxis avseende "in-house-tilldelning", när denna juridiska person är direkt kopplad till den statliga myndigheten i organisatoriskt och kontrollmässigt hänseende, och den juridiska personens kapital innehas av staten (antingen som ensam ägare eller tillsammans med andra offentliga organ).
- 3) När vid direkt tilldelning av tjänster som omfattas av tillämpningsområdet för förordning (EG) nr 1370/2007 den statliga myndighet som gjort denna tilldelning därefter inrättar en förvaltningsmyndighet med organisatoriska befogenheter avseende de aktuella tjänsterna (men staten behåller den exklusiva befogenheten att förfoga över koncessionen) – en myndighet som inte "på samma sätt" kontrollerar den enhet som erhållit ett kontrakt genom direkt tilldelning – utgör detta en omständighet som kan medföra att den aktuella tilldelningen undantas från tillämpningsområdet för artikel 5.2 i direktivet?
- 4) Om ett kontrakt som tilldelats genom direkt tilldelning har en ursprunglig löptid med ett slutdatum efter den 3 december 2039 (det slutdatum som följer av datumet för ikraftträdandet av förordning (EG) nr 1370/2007), innebär detta att tilldelningen strider mot de principer som följer av artikel 5 jämförd med artikel 8.3 i nämnda förordning, eller ska detta fel anses ha läkts automatiskt i alla rättsliga hänseenden genom den underförstådda avkortningen "enligt lag" (artikel 8.3 andra stycket) till en 30-årig löptid?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1370/2007 av den 23 oktober 2007 om kollektivtrafik på järnväg och väg och om upphävande av rådets förordning (EEG) nr 1191/69 och (EEG) nr 1107/70 (EUT L 315, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 15 maj 2018 – Sicilville Srl mot Comune di Brescia

(Mål C-324/18)

(2018/C 285/36)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Sicilville Srl

Motpart: Comune di Brescia

Tolkningsfråga

Utgör unionsrätten, och närmare bestämt artikel 57.4 i direktiv 2014/24/EU⁽¹⁾ om offentlig upphandling, jämförd med skäl 101 i samma direktiv samt proportionalitetsprincipen och principen om likabehandling, hinder för en sådan nationell bestämmelse som den nu aktuella, i vilken det föreskrivs – när skälet för obligatorisk utslutning av en ekonomisk aktör har fastställts vara ett ”allvarligt fel i yrkesutövningen” – att den ekonomiska aktören, om det allvarliga felet i yrkesutövningen har medfört att ett offentligt kontrakt har sagts upp i förtid, får uteslutas endast om beslutet om uppsägning inte har överklagats eller har fastställts vid avgörandet av ett mål?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG (EUT L 94, 2014, s. 65).

Överklagande ingett den 21 maj 2018 av Mytilinaois Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon av den dom som tribunalen (femte avdelningen) meddelade den 13 mars 2018 i mål T-542/11, RENV, Alouminion tis Ellados BEAE mot Europeiska kommissionen

(Mål C-332/18 P)

(2018/C 285/37)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Klagande: Mytilinaois Anonymos Etairia – Omilos Epicheiriseon (ombud: N. Korogiannakis, N. Keramidas, E. Chrysafis och D. Diakopoulos, dichigori, samt K. Struckmann, Rechtsanwalt)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen, Dimosia Epicheirisi Ilektrismou AE (DEI)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom (femte avdelningen) av den 13 mars 2018 i mål T-542/11 RENV (EU:T:2018:132),
- avgöra tvisten i sak,
- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 13 juli 2011, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga klagandens rättegångskostnader för förfarandet.

Grunder och huvudargument

Klagande åberopar tre grunder:

- 1) Felaktig rättstillämpning och missuppfattning av de faktiska omständigheterna vid tribunalens bedömning i sak av huruvida åtgärden i fråga utgör statligt stöd, och särskilt om åtgärden utgör en fördel, vid värderingen av fördelen, genom vägran att pröva den ekonomiska aspekten och genom en felaktig tillämpning av bevisbörderegler, då Republiken Grekland inte anfört några sådana argument under det administrativa förfarandet, samt felaktig rättstillämpning genom att klagandens argument om kriteriet om en privat investerare tillbakavisats.
- 2) Felaktig rättstillämpning vid bedömningen av fördelens selektiva karaktär.

- 3) Felaktig rättstillämpning och missuppfattning av bevisningen vad beträffar effekterna av åtgärden i fråga på handeln och på konkurrensen.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 maj 2018 – Lombardi Srl mot Comune di Auletta m.fl.

(Mål C-333/18)

(2018/C 285/38)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Lombardi Srl

Motparter: Comune di Auletta, Delta Lavori SpA, Msm Ingegneria Srl

Tolkningsfråga

Kan artikel 1.1 tredje stycket och 1.3 i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten⁽¹⁾, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007⁽²⁾ tolkas på så sätt att den artikeln innebär att rätten, i ett sådant fall där flera företag som har deltagit i upphandlingsförfarandet inte omfattas av domstolsförfarandet (och vissa av dessa företags anbud inte är föremål för överklagande), med stöd av den processuella autonomi som tillerkänns medlemsstaterna, får göra en bedömning av om det föreligger konkret intresse för den deltagare som ingett huvudöverklagandet och mot vilken ett anslutningsöverklagande i syfte att den deltagaren ska utslutas har ingetts vilket rätten bifallit, varvid rätten tillämpar de processuella instrument som följer av den nationella rättsordningen och därigenom säkerställer att skyddet för den enskilda aktörens intressen är förenligt med dispositionsprincipen (artikel 112 civilprocesslagen), bevisbörderegler (artikel 2697 civillagen) och regler avseende att ett domstolsavgörandes rättskraft endast omfattar rättegångsdeltagarna och inte kan utsträckas till att omfatta även rättssubjekt som inte omfattas av tvisten?

⁽¹⁾ (EGT L 395, 1989, s. 33; svensk specialutgåva, område 6, volym 3, s. 48).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/66/EG av den 11 december 2007 om ändring av rådets direktiv 89/665/EEG och 92/13/EEG vad gäller effektivare förfaranden för prövning av offentlig upphandling (EUT L 335, 2007, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 maj 2018 – Via Lattea Srl m.fl. mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Mål C-337/18)

(2018/C 285/39)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Via Lattea Srl, Alba Gilberto, Antonio Barausse, Gabriele Barausse, Azienda Agricola Benvegnù Gianni Battista e Giangaetano s.s., Domenico Brogliato s.s., Cesare Filippi, Michele Filippi, Fontana Fidenzio e Fabrizio s.s., Giovanni Gastaldello, Tiziano Giarretta, Azienda Agricola Guadagnin Gianni ed Emanuele s.s., Il Moretto di Martinazza Laura s.s., Marini Alessandro e Domenico s.s., Azienda Agricola Milan Sergio & C. s.s., Matteo Mosele, Luciano Mosele, Ennio Mosele, Renato Munaretto, Azienda Agricola Pain di Gazzola Luigi, Azienda Agricola Parise Luigi, Angelo, Francesco e Giancarlo, Sillo Zefferino Maurizio s.s., Storti Danilo e Nicoletta s.s., Tosatto Paolo e Federico s.s., Vivaldo Emilio e Pierino s.s., Giuseppe Zanettin

Motparter: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Tolkningsfrågor

- 1) Ska unionsrätten, i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, tolkas så, att den omständigheten att en nationell bestämmelse är oförenlig med artikel 2.2 tredje stycket i förordning (EEG) nr 3950/92 ⁽¹⁾ medför att producenter inte är skyldiga att betala tilläggsavgiften om villkoren i nämnda förordning är uppfyllda?
- 2) Ska unionsrätten och i synnerhet den allmänna principen om skydd för berättigade förväntningar, i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, tolkas så, att skydd för berättigade förväntningar inte kan åtnjutas av personer som har fullgjort en skyldighet enligt en medlemsstats lagstiftning och dragit fördel av verkningarna av att ifrågavarande skyldighet har iakttagits, för det fall att denna skyldighet har visat sig strida mot unionsrätten?
- 3) Utgör artikel 9 i förordning (EG) nr 1392/2001 ⁽²⁾ av den 9 juli 2001 och det unionsrättsliga begreppet "prioriterad kategori", i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, hinder för en bestämmelse i en medlemsstat, såsom artikel 2.3 i lagdekret nr 157/2004 antaget av Republiken Italien, där det fastställs olika metoder för återbetalning av den överskjutande tilläggsavgiften, varvid olika återbetalningstider och -metoder tillämpas på de producenter som har förlitat sig på skyldigheten att iakttä en nationell bestämmelse som har visat sig strida mot unionsrätten och de producenter som inte har iakttagit ifrågavarande bestämmelse?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1392/2001 av den 9 juli 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 187, s. 19).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 maj 2018 –
Cooperativa Novalat Scrl m.fl. mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto**

(Mål C-338/18)

(2018/C 285/40)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Cooperativa Novalat Scrl, Antico Giuseppe e Figli s.s., Impresa Barutta Livio, Impresa Cusinato Giulio, Impresa Danesa Cisino, Impresa Faggian Rudi, Furlan Diego e Stefano s.s., Impresa Furlan Marco, Impresa Massaro Leo Valter, Impresa Reginato Guido, Impresa Sachespi Lucio, Impresa Salmaso Luigi, Impresa Schiavon Denis, Impresa Zanetti Narciso

Motparter: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Tolkningsfrågor

- 1) Ska unionsrätten, i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, tolkas så, att den omständigheten att en nationell bestämmelse är oförenlig med artikel 2.2 tredje stycket i förordning (EEG) nr 3950/92 ⁽¹⁾ medför att producenter inte är skyldiga att betala tilläggsavgiften om villkoren i nämnda förordning är uppfyllda?
- 2) Ska unionsrätten och i synnerhet den allmänna principen om skydd för berättigade förväntningar, i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, tolkas så, att skydd för berättigade förväntningar inte kan åtnjutas av personer som har fullgjort en skyldighet enligt en medlemsstats lagstiftning och dragit fördel av verkningarna av att ifrågavarande skyldighet har iakttagits, för det fall att denna skyldighet har visat sig strida mot unionsrätten?

- 3) Utgör artikel 9 i förordning (EG) nr 1392/2001⁽²⁾ av den 9 juli 2001 och det unionsrättsliga begreppet "prioriterad kategori", i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, hinder för en bestämmelse i en medlemsstat, såsom artikel 2.3 i lagdekret nr 157/2004 antaget av Republiken Italien, där det fastställs olika metoder för återbetalning av den överskjutande tilläggsavgiften, varvid olika återbetalningstider och -metoder tillämpas på de producenter som har förlitat sig på skyldigheten att iakttä en nationell bestämmelse som har visat sig strida mot unionsrätten och de producenter som inte har iakttagit ifrågavarande bestämmelse?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s. 1).

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1392/2001 av den 9 juli 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 187, s. 19).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Consiglio di Stato (Italien) den 23 maj 2018 – Veneto Latte Scrl m.fl. mot Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

(Mål C-339/18)

(2018/C 285/41)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Consiglio di Stato

Parter i det nationella målet

Klagande: Veneto Latte Scrl, Bovolenta Luca e Matteo s.s., Greco Andrea e Alessandro s.s., Ruzza Vanel e Gloriano s.s., Azienda Agricola Marangona di Tamiso Rossano

Motparter: Agenzia per le Erogazioni in Agricoltura (AGEA), Regione Veneto

Tolkningsfrågor

- 1) Ska unionsrätten, i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, tolkas så, att den omständigheten att en nationell bestämmelse är oförenlig med artikel 2.2 tredje stycket i förordning (EEG) nr 3950/92⁽¹⁾ medför att producenter inte är skyldiga att betala tilläggsavgiften om villkoren i nämnda förordning är uppfyllda?
- 2) Ska unionsrätten och i synnerhet den allmänna principen om skydd för berättigade förväntningar, i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, tolkas så, att skydd för berättigade förväntningar inte kan åtnjutas av personer som har fullgjort en skyldighet enligt en medlemsstats lagstiftning och dragit fördel av verkningarna av att ifrågavarande skyldighet har iakttagits, för det fall att denna skyldighet har visat sig strida mot unionsrätten?
- 3) Utgör artikel 9 i förordning (EG) nr 1392/2001⁽²⁾ av den 9 juli 2001 och det unionsrättsliga begreppet "prioriterad kategori", i en situation som den som beskrivs och är aktuell i det nationella målet, hinder för en bestämmelse i en medlemsstat, såsom artikel 2.3 i lagdekret nr 157/2004 antaget av Republiken Italien, där det fastställs olika metoder för återbetalning av den överskjutande tilläggsavgiften, varvid olika återbetalningstider och -metoder tillämpas på de producenter som har förlitat sig på skyldigheten att iaktta en nationell bestämmelse som har visat sig strida mot unionsrätten och de producenter som inte har iakttagit ifrågavarande bestämmelse?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EEG) nr 3950/92 av den 28 december 1992 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 405, s. 1)

⁽²⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 1392/2001 av den 9 juli 2001 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EEG) nr 3950/92 om införande av en tilläggsavgift inom sektorn för mjölk och mjölkprodukter (EGT L 187, s. 19).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale di Milano (Italien) den 28 maj 2018 – Avv. Alessandro Salvoni mot Anna Maria Fiermonte

(Mål C-347/18)

(2018/C 285/42)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale di Milano

Parter i det nationella målet

Kärande: Avv. Alessandro Salvoni

Svarande: Anna Maria Fiermonte

Tolkningsfråga

Ska artikel 53 i förordning (EU) nr 1215/2012⁽¹⁾ och artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att de utgör hinder för att den domstol i ursprungsmedlemsstaten som har att pröva en ansökan om intyg enligt artikel 53 i förordning (EU) nr 1215/2012 med avseende på en lagakraftvunnen dom ex officio prövar huruvida bestämmelserna i kapitel II avsnitt 4 i förordning (EU) nr 1215/2012 har åsidosatts, i syfte att kunna informera konsumenten om ett eventuellt konstaterat åsidosättande, så att denne med full kännedom om omständigheterna kan överväga att använda det rättsmedel som föreskrivs i artikel 45 i förordningen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado de Primera Instancia de Reus (Spanien) den 30 maj 2018 – Jaime Cardus Suárez mot Catalunya Caixa S.A.

(Mål C-352/18)

(2018/C 285/43)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado de Primera Instancia de Reus

Parter i det nationella målet

Kärande Jaime Cardus Suárez

Svarande: Catalunya Caixa S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) 1.1 Ska artikel 1.2 i direktiv 93/13⁽¹⁾ tolkas så, att ett avtalsvillkor i vilket det tillämpas ett officiellt index, IRPH, som regleras i lag, inte omfattas av bestämmelserna i direktivet, trots att detta inte är ett index som ska tillämpas oberoende av parternas val och inte heller fungerar som en utfyllande bestämmelse när inget annat har avtalats mellan parterna?
- 1.2 Ska artikel 1.2 i direktiv 93/13 tolkas så, att ett avtalsvillkor i vilket det tillämpas ett officiellt index, IRPH, omfattas av bestämmelserna i direktivet, trots att detta index regleras i lag, när avtalsvillkoret i fråga innebär en ändring av den administrativa bestämmelse i vilken IRPH definieras, avseende beräkningen av den negativa räntejusteringsfaktor som – för att den årliga effektiva räntan för det aktuella lånet ska kunna jämföras med den årliga effektiva marknadsräntan – är nödvändig att tillämpa när detta index används som referensränta i avtalet och det därmed kan antas att den balans mellan parternas intressen som säkerställts av den nationella lagstiftaren har ändrats?

- 2) 2.1. Utesluter den omständigheten att referensindexet IRPH, som en långgivare infört i ett avtalsvillkor i ett låneavtal, regleras i lag eller annan författning att domstolen kan vara skyldig att pröva huruvida konsumenten informerats om samtliga uppgifter om ett sådant index som kan påverka omfattningen av konsumentens avtalsförpliktelse, så att det kan anses att villkoret formulerats på ett sätt som är klart och begripligt, i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 93/13?
- 2.2. Utgör direktiv 93/13 hinder mot en rättspraxis enligt vilken enbart en referens till det officiella indexet i det på förhand förhandlade villkoret räcker för att kravet på tydlighet ska vara uppfyllt och det i detta avseende inte kan krävas någon annan information av den som utformat avtalet, eller är det tvärtom, för att kravet på tydlighet ska vara uppfyllt, nödvändigt att den som utformat avtalet tillhandahåller information om utformningen, omfattningen och den konkreta funktionen av mekanismerna hos detta referensindex?
- 2.3. Ska artikel 4.2 i direktiv 93/13 tolkas så, att det, när konsumenten inte informerats om utformningen, funktionen, den tidigare utvecklingen och den förväntade framtida utvecklingen av IRPH, åtminstone på kort till medellång sikt, med beaktande av den kännedom långgivaren hade om dessa uppgifter vid avtalets ingående, är möjligt att anse att det avtalsvillkor i vilket detta index tillämpas inte är klart och begripligt formulerat i den mening som avses i artikel 4.2 i direktiv 93/13?
- 2.4 Ska kravet på tydlighet i artikel 4.2 i direktivet tolkas så, att det kräver att konsumenten har informerats om just de bestämmelser i vilka referensindexet regleras, och deras innehåll, såsom information som är relevant för möjligheten att bedöma den ekonomiska och juridiska betydelsen av det avtalsvillkor i vilket detta index tillämpas?
- 2.5. Kan den reklam och information som den som utarbetat avtalsvillkoret tillhandahåller, som kan vilsledda konsumenten när han eller hon ingår ett låneavtal i vilket det hänvisas till IRPH, utgöra en omständighet på vilken domstolen kan grunda en bedömning att avtalsvillkoret är oskäligt enligt artikel 4.2 i direktiv 93/13?
- 3) 3.1. Om avtalsvillkoret bedöms som oskäligt och lånet följaktligen ska återbetalas utan ränta, ska då den omständigheten att, enbart utifrån bankens perspektiv, grunden för avtalet har försvunnit på grund av att avtalsvillkoret om rörlig ränta är ogiltigt och inte längre tillämpas, göra det möjligt att ändra innehållet i det ogiltiga villkoret och ersätta det ogiltiga indexet med ett annat referensindex? Strider det mot artikel 6 i direktiv 93/13 att göra en sådan tolkning och att ersätta det ogiltiga avtalsvillkoret på ett sådant sätt?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal (EGT L 95, 1993, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Justice de paix du troisième canton de Charleroi (Belgien) den 5 juni 2018 – Frank Casteels mot Ryanair DAC, anciennement Ryanair Ltd

(Mål C-368/18)

(2018/C 285/44)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Parter i det nationella målet

Kärande: Frank Casteels

Svarande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd

Tolkningsfrågor

Innan Justice de Paix avgör målet i sak, ska en begäran om förhandsavgörande lämnas in till Europeiska unionens domstol avseende tolkningen av artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91⁽¹⁾ avseende följande tolkningsfrågor:

- Ska den i målet aktuella omständigheten, nämligen en strejk som genomförs av anställda på ett markhanteringsföretag på det berörda flygplanets avreseort, omfattas av begreppet "händelse" i den mening som avses i punkt 22 i domen av den 22 december 2008, Wallentin-Hermann (C-549/07, EU:C:2008:771), eller av begreppet "extraordinär omständighet", i den mening som avses i skäl 14 i denna förordning, såsom det tolkades i domen av den 31 januari 2013, McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43), eller ska dessa båda begrepp anses sammanfalla?
- Ska artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91, tolkas så att en händelse, såsom den i förevarande fall, nämligen en strejk som genomförs av anställda på ett markhanteringsföretag på det berörda flygplanets avreseort, ska anses utgöra en händelse som faller inom det berörda lufttrafikföretagets normala verksamhet, och som därför inte ska klassificeras som en "extraordinär omständighet" som undantar lufttrafikföretaget från sin skyldighet att ersätta passagerarna när en flygning med det berörda flygplanet har ställts in?
- Om en sådan händelse som den i målet aktuella, nämligen en strejk som genomförs av anställda på ett markhanteringsföretag på det berörda flygplanets avreseort, ska anses utgöra en "extraordinär omständighet", ska då den slutsatsen dras att det för lufttrafikföretaget rör sig om en "extraordinär omständighet" som inte hade kunnat undvikas även om alla rimliga åtgärder hade vidtagits?
- Ska det faktum att strejken hade varslats anses innebära att en sådan händelse som den i förevarande mål, nämligen en strejk som genomförs av anställda på ett markhanteringsföretag på det berörda flygplanets avreseort, inte omfattas av begreppet "extraordinära omständigheter" i den mening som avses i artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91?

⁽¹⁾ EUT L 46, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Justice de paix du troisième canton de Charleroi
(Belgien) den 5 juni 2018 – Giovanni Martina mot Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd**

(Mål C-369/18)

(2018/C 285/45)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Justice de paix du troisième canton de Charleroi

Parter i det nationella målet

Kärande: Giovanni Martina

Svarande: Ryanair DAC, tidigare Ryanair Ltd

Tolkningsfrågor

Begäran om förhandsavgörande avseende tolkningen av artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91⁽¹⁾ rör följande tolkningsfrågor:

- Ska den i målet aktuella omständigheten, nämligen ett bränsleläckage på en start- och landningsbana som medfört stängning av denna, omfattas av begreppet "händelse" i den mening som avses i punkt 22 i domen av den 22 december 2008, Wallentin-Hermann (C-549/07, EU:C:2008:771), eller av begreppet "extraordinär omständighet", i den mening som avses i skäl 14 i denna förordning, såsom det tolkades i domen av den 31 januari 2013, McDonagh (C-12/11, EU:C:2013:43), eller ska dessa båda begrepp anses sammanfalla?
- Ska artikel 5.3 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 tolkas så, att en sådan händelse som den i målet aktuella, nämligen bränsleläckage på en start- och landningsbana som medfört stängning av denna, ska betraktas som en händelse som utgör en del av lufttrafikföretagets normala verksamhet och, följaktligen, inte kunna betraktas som en "extraordinär omständighet" som kan undanta lufttrafikföretaget från dess skyldighet att kompensera passagerarna i händelse av en betydande försening av en flygning med detta flygplan?
- Om en sådan händelse som den i målet aktuella, nämligen bränsleläckage på en start- och landningsbana som medfört stängning av denna, ska anses utgöra en "extraordinär omständighet", ska då den slutsatsen dras att det för lufttrafikföretaget rör sig om en "extraordinär omständighet" som inte hade kunnat undvikas även om alla rimliga åtgärder hade vidtagits?

⁽¹⁾ EUT L 46, 2004, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av cour administrative d'appel de Nancy (Frankrike) den 7 juni 2018 – Ministre de l'Action et des Comptes publics mot Makarna Raymond Dreyer

(Mål C-372/18)

(2018/C 285/46)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour administrative d'appel de Nancy (Förvaltningsdomstol i andra instans i Nancy, Frankrike)

Parter i det nationella målet

Klagande: Ministre de l'Action et des Comptes publics

Motpart: Makarna Raymond Dreyer

Tolkningsfråga

Har de uttagna avgifterna som är öronmärkta för Caisse nationale de solidarité pour l'autonomie (CNSA) och som bidrar till att finansiera de nämnda omtvistade förmånerna, nämligen allocation personnalisée d'autonomie (APA) (personanpassat bidrag för omsorg i hemmet) och prestation compensatoire du handicap (PCH) (funktionsnedsättningsersättning), ett direkt och tillräckligt relevant samband med någon eller några av de grenar av den sociala tryggheten, som räknas upp i artikel 3 i förordning (EU) nr 883/2004⁽¹⁾, och omfattas avgifterna därmed av denna förordnings tillämpningsområde enbart på den grunden att dessa förmåner avser en av de risker som räknas upp i den nämnda artikel 3 och att de beviljas utan skönsmässig bedömning på grundval av en situation som definieras i lag?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Najvyšší súd Slovenskej republiky (Slovakien) den 7 juni 2018 – Slovenské elektrárne, a.s. mot Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

(Mål C-376/18)

(2018/C 285/47)

Rättegångsspråk: slovakiska

Hänskjutande domstol

Najvyšší súd Slovenskej republiky

Parter i det nationella målet

Klagande: Slovenské elektrárne, a.s.

Motpart: Daňový úrad pre vybrané daňové subjekty

Tolkningsfrågor

1. Ska Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG ⁽¹⁾ (nedan kallat det tredje eldirektivet) tolkas på så sätt, att en medlemsstats lagstiftning, såsom den i det nationella målet aktuella, genom vilken en särskild åtgärd har införts i form av en obligatorisk avgift för reglerade enheter, inklusive dem som innehar ett tillstånd för att få leverera el utfärdat av behörig tillsynsmyndighet i medlemsstaten ifråga (nedan kallade tillsynsmyndigheten och den reglerade enheten), som beräknas utifrån den vinst enheten har genererat, såväl inom landet som från verksamheter bedrivna utomlands, strider mot syftet med detta direktiv, och i synnerhet mot artikel 3, med hänsyn till att denna lagstiftning
 - i) påverkar de reglerade enheternas frihet att fastställa fullt ut konkurrenskraftiga priser som ersättning för elleveranser på utländska marknader och således även förfarandet för konkurrensutsättning på dessa marknader,
 - ii) försvagar de reglerade enheternas konkurrenskraft i förhållande till utländska elleverantörer som är verksamma på den slovakiska marknaden när båda även levererar el på en viss utländsk marknad, eftersom den el som den utländska leverantören levererar inte är föremål för en sådan obligatorisk avgift,
 - iii) avskräcker nya konkurrenter från att träda in på elmarknaden i såväl Republiken Slovakien som i utlandet, eftersom en sådan obligatorisk avgift även belastar inkomster från icke reglerad verksamhet, och även om dessa senare och under en viss tidsperiod ges tillstånd att leverera el och inkomsten från denna verksamhet är lika med noll,
 - iv) kan innebära att slovakiska reglerade enheter tvingas att be [den slovakiska] tillsynsmyndigheten att dra in deras tillstånd, eller att utländska elleverantörer tvingas be tillsynsmyndigheten i ursprungsstaten att dra in deras tillstånd, eftersom en indragning av tillståndet utgör den enda möjligheten för en person som inte vill att även dess inkomster från övriga verksamheter ska läggas till grund för avgiften, att frigöra sig från ställningen som reglerad enhet enligt den aktuella lagstiftningen?
2. Ska det tredje eldirektivet tolkas så, att en särskild åtgärd, såsom den som avses i det nationella målet, i form av en obligatorisk avgift för reglerade enheter, inklusive dem som innehar ett av tillsynsmyndigheten utfärdat tillstånd för att få leverera el, vilken avgift fastställs utifrån deras vinst, inklusive vinster som genererats från verksamheter bedrivna utomlands, inte ingår bland de åtgärder som medlemsstaterna får vidta enligt direktivet, eftersom den aktuella åtgärden inte utgör ett medel för att bekämpa klimatförändringen, inte säkrar nödvändig försörjningstrygghet, och inte heller är ett medel för att uppnå något annat av de mål som eftersträvas med det tredje eldirektivet?

3. Ska det tredje eldirektivet tolkas så, att en medlemsstats lagstiftning, såsom den som avses i det nationella målet, genom vilken en särskild åtgärd har införts i form av en obligatorisk avgift för reglerade enheter, inklusive dem som innehar ett av tillsynsmyndigheten utfärdat tillstånd för att få leverera el, vilken avgift fastställs utifrån deras vinst, inklusive vinster som genererats från verksamheter bedrivna utomlands, inte iakttar kraven på öppenhet, icke-diskriminering och lika tillgång till konsumenter i den mening som avses i artikel 3 i nämnda direktiv, eftersom den innebär att reglerade enheter ska betala en avgift på den vinst som genererats (från elleveranser eller andra verksamheter) utomlands, samtidigt som avgiften, för en innehavare av ett tillstånd för elleveranser som utfärdats på grundval av ett i ursprungsmedlemsstaten utfärdat "pass-"tillstånd, enbart belastar den vinst som genererats i Republiken Slovakien?

⁽¹⁾ EUT L 211, 2009, s. 55.

Talan väckt den 8 juni 2018 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Belgien

(Mål C-384/18)

(2018/C 285/48)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: H. Tserepa-Lacombe och L. Malferrari)

Svarande: Konungariket Belgien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Belgien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 25 i direktiv 2006/123/EG ⁽¹⁾ och artikel 49 FEUF, samt
- förplikta Konungariket Belgien att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Genom att (i) förbjuda gemensam verksamhet utövad av revisorer å ena sidan och verksamhet utövad av finansiella mäklare, försäkringsmäklare, fastighetsmäklare eller all bankverksamhet och verksamhet avseende finansiella tjänster å andra sidan samt genom att (ii) tillåta Chambres de l'Institut professionnel des comptables et Fiscalistes agréé (IPCF) (sammanslutning för auktoriserade revisorer och skatterådgivare) att förbjuda gemensam verksamhet utövad av revisorer å ena sidan och småskalig eller kommersiell jordbruksverksamhet, å andra sidan har Konungariket Belgien underlåtit att fullgöra sina skyldigheter enligt artikel 25 i direktiv 2006/123/EG och artikel 49 FEUF.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/123/EG av den 12 december 2006 om tjänster på den inre marknaden (EUT L 376, s. 36).

Talan väckt den 29 juni 2018 – Europeiska kommissionen mot Republiken Italien

(Mål C-434/18)

(2018/C 285/49)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: Patakia, G. Gattinara)

Svarande: Republiken Italien

Sökandens yrkanden

Sökanden yrkar att domstolen ska

- fastställa att Republiken Italien har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artikel 15.4 jämförd med artikel 13.1 i rådets direktiv 2011/70/Euratom av den 19 juli 2011 om inrättande av ett gemenskapsramverk för ansvarsfull och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall ⁽¹⁾ genom att inte till kommissionen anmäla sitt nationella program för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

I artikel 15.4 jämförd med artikel 13.1 i rådets direktiv 2011/70/Euratom av den 19 juli 2011 om inrättande av ett gemenskapsramverk för ansvarsfull och säker hantering av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall föreskrivs att medlemsstaterna "så snart som möjligt", dock senast den 23 augusti 2015, för första gången till kommissionen ska anmäla innehållet i sina nationella program innefattande alla de punkter som anges i artikel 12 i direktivet.

Kommissionen hävdar att det framgår av de handlingar som ingetts av Republiken Italien under det administrativa förfarandet att denna anmälan aldrig skett, eftersom de italienska myndigheterna ännu inte till kommissionen har anmält den slutliga texten till sitt nationella program för hanteringen av använt kärnbränsle och radioaktivt avfall.

⁽¹⁾ EUT L 199, 2011, s. 48

TRIBUNALEN

Överklagande ingett den 17 maj 2018 – Adis Higiene mot EUIPO – Farecla Products (G3 EXTRA PLUS)

(Mål T-309/18)

(2018/C 285/50)

Överklagandet är avfattat på spanska

Parter

Klagande: Adis Higiene, SL (Pozuelo de Alarcón, Spanien) (ombud: advokaten M. Sanmartín Sanmartín)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Farecla Products Ltd (Ware, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "G3 EXTRA PLUS" – EU-varumärke nr 15 064 207

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 2 mars 2018 i ärende R 2134/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 42 i förordning nr 207/2009, jämförd med regel 22 i förordning nr 2868/95.
- Åsidosättande av artiklarna 94, 95 och 107 i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001.
- Åsidosättande av motiveringsskyldigheten.

Talan väckt den 23 maj 2018 – Carvalho m.fl. mot parlamentet och rådet**(Mål T-330/18)**

(2018/C 285/51)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Armando Carvalho (Santa Comba Dão, Portugal), och 36 andra sökande (ombud: professorn G. Winter, advokaten R. Verheyen, och H. Leith, Barrister)

Svarande: Europeiska unionens råd, Europaparlamentet

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- förklara "rättsakterna om minskning av växthusgaser" ⁽¹⁾ olagliga i den mån de för åren 2021–2030 tillåter att utsläppen av växthusgas år 2021 uppgår till 80 procent jämfört med 1990 års nivåer och år 2030 uppgår till 60 procent jämfört med 1990 års nivåer,
- ogiltigförklara de nämnda rättsakterna i den mån de fastställer mål för att utsläppen av växthusgaser år 2030 ska ha minskat med 40 procent jämfört med 1990 års nivåer, och i synnerhet artikel 9.2 i direktiv 2003/87/EG, som senast ändrades genom direktiv 2018/410, artikel 4.2 och bilaga I till förordning 2018/842, och artikel 4 i förordning 2018/841,
- förplikta svaranden att vidta åtgärder i enlighet med "rättsakterna om minskning av växthusgaser" som leder till en minskning av växthusgasutsläpp år 2030 med 50–60 procent jämfört med 1990 års nivåer, eller sådan ytterligare minskning som tribunalen anser vara lämplig,
- i andra hand, om domstolen inte är beredd att bevilja ett föreläggande och dess beslut att ogiltigförklara utsläppsmålen kommer för sent för att en ändring av relevanta bestämmelser ska kunna komma till stånd före 2021, yrkar sökandena att tribunalen ska förordna att de omtvistade bestämmelserna i dessa rättsakter ska vara i kraft fram till ett visst datum, då de måste ändras i enlighet med överordnade rättsliga krav,
- förplikta svarandena att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena följande tio grunder.

1. Som första grund, hänförlig till yrkandet om ogiltighet, görs gällande att det följer av överordnade rättskällor att unionen har en skyldighet att förhindra skada förorsakad av klimatförändring, i enlighet med internationell sedvanerätt som förbjuder stater att orsaka skada samt en skyldighet att förhindra skador enligt artikel 191 FEUF. Unionen är på samma sätt skyldig att förhindra sådana åsidosättanden av grundläggande rättigheter enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som orsakas av klimatförändringar. Dessa rättigheter inkluderar rätten till liv och fysisk integritet, rätten att utöva ett yrke, rätten till egendom, barnens rättigheter och rätten till likabehandling.
2. Som andra grund, hänförlig till yrkandet om ogiltighet, görs gällande att unionen, med beaktande av orsakssambandet mellan utsläpp av växthusgaser och farliga klimatförändringar, är ansvarig för att vidta åtgärder för att reglera utsläpp av växthusgaser som kommer från unionen för att undvika denna skada och att förhindra åsidosättanden av grundläggande rättigheter.
3. Som tredje grund, hänförlig till yrkandet om ogiltigförklaring, görs gällande att klimatförändringar redan orsakar skada och åsidosättanden av grundläggande rättigheter och att de kommer att fortsätta göra det. Ytterligare utsläpp av växthusgaser som bidrar till dessa effekter är därför olagliga om inte utsläppen är sakligt motiverade och unionen har försökt att minska omfattningen i den mån det är möjligt utifrån unionens tekniska och ekonomiska förmåga.

4. Som fjärde grund, hänförlig till yrkandet om ogiltigförklaring, görs gällande att unionens antagande av de mål som fastställts i de nämnda rättsakterna inte är sakligt motiverade av följande skäl:
 - De uppställda målen tillåter utsläppskvantiteter som signifikant överskrider EU:s skäligen del av den utsläppsbudget som följer av det mål i Parisavtalet som säger att ökningen av den globala genomsnittstemperaturen ska begränsas till 1,5 grader eller väl under 2 grader.
 - De uppställda målen fastställdes utan att svarandena undersökte unionens tekniska och ekonomiska förmåga att minska utsläppen. De valda målen bestämdes snarare utifrån vad som var de mest kostnadseffektiva sätten för att uppnå ett tidigare uppställt långsiktigt mål, vilket därefter har ersatts av Parisavtalet.
 - Bevisning som är tillgänglig för svarandena visar att unionen faktiskt hade förmåga att vidta åtgärder som skulle leda till en minskning av växthusgasutsläppen år 2030 med minst 50–60 procent i förhållande till 1990 års nivå.
5. Som femte grund, vilken åberopas till stöd för yrkandet om föreläggande, anförs att det följer av överordnade rättskällor att unionen har en skyldighet att förhindra skada förorsakad av klimatförändring, i enlighet med internationell sedvanerätt som förbjuder stater att orsaka skada samt en skyldighet att förhindra skador enligt artikel 191 FEUF. Unionen har även en skyldighet enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna att förhindra samt förebygga kränkningar av grundläggande rättigheter som orsakas av klimatförändringar.
6. Den sjätte grunden, hänförlig till yrkandet om föreläggande, är att unionen, med hänsyn till sitt ansvar för utsläppen av växthusgaser, har brutit mot sina skyldigheter redan tidigare:
 - Unionen har sedan år 1992 åsidosatt skyldigheten att undvika att orsaka skada, när FN:s ramkonvention om klimatförändringar antogs och kunskapen om klimatförändringar blev allmänt spridd.
 - Unionens underlåtenhet att iaktta skyldigheter blev än mer allvarlig år 2009 när både artikel 191 FEUF och Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna var i kraft.
 - Vid dessa tidpunkter skulle de fortsatta utsläppen av växthusgaser vara förbjudna såvida inte agerandet var objektivt motiverat av sakliga skäl. Unionen har inte påstått, och kan inte påstå, att nivåerna av utsläpp som unionen fortsatte att tillåta motsvarade dess tekniska och ekonomiska förmåga att minska utsläppen.
7. Den sjunde grunden, avseende yrkandet om föreläggande, som anförs är att unionen nu fortsätter att brista i fullgörandet av sina skyldigheter, genom att anta mål för minskade utsläpp i de tidigare nämnda rättsakterna. Som anförs i grunderna för yrkande om ogiltighet, innebär rättsakterna att en minskning av utsläppen inte sker och att utsläppen tillåts fortsätta på nivåer som är olagliga och som inte kan rättfärdigas.
8. Den åttonde grunden, avseende yrkandet om föreläggande, är att unionens åsidosättande av skyldigheter är en tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter. Unionen har inte rätt att skönmässigt besluta om den vill avstå från att överväga eller anta åtgärder när dessa rymmer inom dess tekniska eller ekonomiska förmåga beträffande minskning av utsläpp.
9. Den nionde grunden, som avser yrkandet om föreläggande, består i att unionens åsidosättande av skyldigheter har orsakat farliga klimatförändringar som har lett till materiella skador för vissa av sökandena och kommer att orsaka ytterligare och flera typer av skador för sökandena i framtiden.

10. Den tionde grunden, som avser yrkandet om föreläggande, är att unionen är tvungen att säkerställa att den agerar på ett sådant sätt att den uppfyller sina rättsliga skyldigheter att minska utsläppen i proportion till dess tekniska och ekonomiska förmåga. Det finns belägg för att detta motsvarar en minskning med minst 50–60 procent år 2030 jämfört med 1990 års utsläppsnivåer. Sökandena ansöker om ett föreläggande från domstolen med denna innebörd.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/410 av den 14 mars 2018 om ändring av direktiv 2003/87/EG för att främja kostnadseffektiva utsläppsminskningar och koldioxidsnåla investeringar, och beslut (EU) 2015/1814 (EUT L 76, 2018, s. 3); Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/842 av den 30 maj 2018 om medlemsstaternas bindande årliga minskningar av växthusgasutsläpp under perioden 2021–2030 som bidrar till klimatåtgärder för att fullgöra åtaganden enligt Parisavtalet samt om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 (EUT L 156, 2018, s. 26); och Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/841 av den 30 maj 2018 om inbegripande av utsläpp och upptag av växthusgaser från markanvändning, förändrad markanvändning och skogsbruk i ramen för klimat- och energipolitiken fram till 2030 och om ändring av förordning (EU) nr 525/2013 och beslut nr 529/2013/EU (EUT L 156, 2018, s. 1). (I ansökan hänförs sig sökandena till förordningarna 2018/842 och 2018/841 i den lydelse som antogs av rådet den 14 maj, före undertecknandet och offentliggörandet i Europeiska unionens officiella tidning.)

Talan väckt den 1 juni 2018 – Laboratoire Pareva mot kommissionen

(Mål T-337/18)

(2018/C 285/52)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Laboratoire Pareva (Saint Martin de Crau, Frankrike) (ombud: advokaterna K. Van Maldegem och S. Englebert)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att ansökan kan tas upp till sakprövning och bifalla den,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/619 ⁽¹⁾ av den 20 april 2018 om att inte godkänna PHMB (1415; 4.7) som existerande verksamt ämne för användning i biocidprodukter i produkttyperna 1, 5 och 6 enligt förordning 528/2012 ⁽²⁾ (nedan kallat det angripna beslutet), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

Sökanden gör gällande att svaranden antog det angripna beslutet i strid med Fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (nedan kallat FEUF), unionens sekundärrätt och unionsrättens principer. Sökanden yrkar därför att det angripna beslutet ska ogiltigförklaras på följande tre grunder:

1. Första grunden: Väsentliga processrättsliga fel

- Svaranden har underlåtit att följa de processrättsliga steg som ålåg den att följa före antagandet av det angripna beslutet. Svaranden har åsidosatt de väsentliga processrättsliga bestämmelserna i artikel 6.7 a och 6.7 b i kommissionens delegerade förordning (EU) 1062/2014 ⁽³⁾ vilken, om den hade iakttagits, hade lett till ett annat resultat.

2. Andra grunden: Uppriktigt oriktig bedömning

- Svaranden har gjort sig skyldig till en uppenbart oriktig bedömning genom att beakta irrelevanta faktorer i sin bedömning av PHMB och genom att underlåta att fästa tillräcklig och erforderlig vikt vid faktorer som är specifika och relevanta för sökandens PHMB.

3. Tredje grunden: Åsidosättande av grundläggande unionsrättsliga principer och rätten till försvar

- Svaranden garanterade inte att sökanden gavs en fullständig, riktig och faktisk möjlighet att yttra sig under förfarandet.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandebeslut (EU) 2018/619 av den 20 april 2018 om att inte godkänna PHMB (1415; 4.7) som existerande verksamt ämne för användning i biocidprodukter i produkttyperna 1, 5 och 6 (EUT L 102, 2018, s. 21).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 2012, s. 1).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1062/2014 av den 4 augusti 2014 om arbetsprogrammet för en systematisk granskning av alla existerande verksamma ämnen som används i biocidprodukter som avses i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 (EUT L 294, 2014, s. 1).

Talan väckt den 1 juni 2018 – Laboratoire Pareva och Biotech3D mot kommissionen

(Mål T-347/18)

(2018/C 285/53)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Laboratoire Pareva (Saint Martin de Crau, Frankrike) och Biotech3D Ltd & Co. KG (Gampern, Österrike) (ombud: advokaterna K. Van Maldegem och S. Englebert)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- fastställa att ansökan kan tas upp till sakprövning och bifalla den,
- ogiltigförklara Europeiska kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/613⁽¹⁾ av den 20 april 2018 om godkännande av PHMB (1 415; 4,7) som existerande verksamt ämne för användning i biocidprodukter i produkttyperna 2 och 4 enligt förordning 528/2012⁽²⁾ (nedan kallad den angripna rättsakten), och
- förplikta svaranden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökandena tre grunder som i huvudsak är identiska med eller liknar grunderna i mål T-337/18, Laboratoire Pareva/kommissionen.

⁽¹⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2018/613 av den 20 april 2018 om godkännande av PHMB (1 415; 4,7) som existerande verksamt ämne för användning i biocidprodukter i produkttyperna 2 och 4 (EUT L 102, 2018, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 528/2012 av den 22 maj 2012 om tillhandahållande på marknaden och användning av biocidprodukter (EUT L 167, 2012, s. 1).

Talan väckt den 8 juni 2018 – Spanien mot kommissionen**(Mål T-355/18)**

(2018/C 285/54)

Rättegångsspråk: spanska

Parter*Sökande:* Konungariket Spanien (ombud: M. García-Valdecasas Dorrego)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara meddelandet om uttagningsprov, och
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Talan riktar sig mot meddelandet om allmänna uttagningsprov för handläggare inom området folkhälsa (AD 6) Epsa/AD/340/18 och Epsa/AD/341/18.

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av artiklarna 1 och 2 i förordning 1/58, artikel 22 i EU:s stadga om de grundläggande rättigheterna och artikel 1d i tjänsteföreskrifterna, genom att kommunikationen mellan Epsa och sökandena, inklusive ansökningsformuläret, ska vara på engelska, franska eller tyska.
2. Andra grunden: Åsidosättande av artiklarna 1 och 6 i förordning 1/58, artikel 22 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och artiklarna 1d.1, 1d.6, 27 och 28 f i tjänsteföreskrifterna, genom att valet av ett andra språk otillbörligen begränsas till fyra språk, nämligen engelska, franska, tyska och italienska, medan övriga officiella EU-språk utesluts.
3. Tredje grunden: Valet av engelska, franska, tyska och italienska är ett godtyckligt val och ger upphov till diskriminering på grund av språk i strid mot artikel 1 i förordning 1/58, artikel 22 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och artiklarna 1d.1, 1d.6, 27 och 28 f i tjänsteföreskrifterna.
4. Fjärde grunden: Det angripna meddelandet om uttagningsprov specificerar inte uttryckligen att språk 1 ska vara det språk där sökandena har minst C1 (fördjupade kunskaper), vilket ger upphov till diskriminering på grund av det "talade" språket, i strid med artikel 1 i förordning 1/58, artikel 22 i stadgan om de grundläggande rättigheterna och artiklarna d.1 och 1d.6, 27 och 28 f i tjänsteföreskrifterna.

Talan väckt den 19 juni 2018 – Labiri mot EESK**(Mål T-374/18)**

(2018/C 285/55)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* Vassiliki Labiri (Bryssel, Belgien) (ombud: advokaten J.-N. Louis)*Svarande:* Europeiska ekonomiska och sociala kommittén, EESK

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- inom ramen för dess möjligheter till processledning, anmoda svaranden att ge in beslutet den 30 mars 2016 av generalsekreteraren vid EESK i vilket beslutades att inget ansvar utkrävs av chefen för den avdelning som sökanden tillhör;
- meddela följande dom,
 - beslutet den 3 mars 2016 av generalsekreteraren vid EESK, enligt vilket något ansvar inte ska utkrävas av chefen för sökandes avdelning och avskrivningen av sökandens begäran om bistånd/klagomål den 14 december 2007, förklaras ogiltigt,
 - EESK förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden avser åsidosättande av motiveringsskyldigheten vilken följer av artikel 25 andra stycket i tjänsteföreskrifterna för tjänstemän i Europeiska unionen (nedan kallade tjänsteföreskrifterna) liksom åsidosättande av den administrativa samarbetsprincipen som följer av avtalet den 17 december 2007 mellan EESK och Regionkommittén.
2. Andra grunden hänför sig till åsidosättande av artikel 24 första stycket i tjänsteföreskrifterna och av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna som garanterar rätten till en god förvaltning. Det angripna beslutet har särskilt fattats i strid med rätten att yttra sig och rätten till försvar.
3. Som tredje grund åberopas den uppenbart oriktiga bedömning som har gjorts av EESK genom beslutet om avskrivning utan vidare åtgärder, i vilket det rättstridigt hänvisas till en förlikning i ett mål vid Europeiska unionens personaldomstol, såväl som till resultatet från en administrativ utredning i vilken aldrig utreddes om de sakförhållanden som utgjorde grund för sökandens klagomål objektivt sett hade kunnat bedömas som trakasserier.

Överklagande ingett den 25 juni 2018 – Aldi mot EUIPO – Crone (CRONE)

(Mål T-385/18)

(2018/C 285/56)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Aldi GmbH & Co. KG (Mülheim an der Ruhr, Tyskland) (ombud: advokaterna N. Lützenrath, U. Rademacher, C. Fürsen och M. Minkner)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Christoph Michael Crone (Krefeld, Tyskland)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparten vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan nr 14 854 533 om registrering av EU-figurmärket CRONE

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 14 mars 2018 i ärende R 1100/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 25 juni 2018 – Delta-Sport mot EUIPO – Delta Enterprise (DELTA SPORT)

(Mål T-387/18)

(2018/C 285/57)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Delta-Sport Handelskontor GmbH (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten M. Krogmann)

Svarande: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Övrig part vid överklagandenämnden: Delta Enterprise Corp. (New York, New York, Förenta staterna)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Sökanden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: Ansökan om EU-figurmärke DELTA SPORT- Ansökan om registrering nr 14 327 911

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 17 april 2018 i ärende R 1894/2017-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna inklusive de kostnader som hänför sig till processen vid den femte överklagandenämnden,
- vidta de övriga åtgärder som tribunalen anser vara lämpliga.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 8,1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 21 juni 2018 – Nonnemacher mot EUIPO – Ingram (WKU)**(Mål T-389/18)**

(2018/C 285/58)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter**

Klagande: Klaus Nonnemacher (Karlsruhe, Tyskland) (ombud: advokaten C. Zierhut)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Paul Ingram (Birmingham, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärke innehållande ordelementet "WKU" – Registreringsansökan nr 11 482 841

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 17 april 2018 i ärende R 399/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

— Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

— Åsidosättande av artikel 61 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 21 juni 2018 – Nonnemacher mot EUIPO – Ingram (WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION)**(Mål T-390/18)**

(2018/C 285/59)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter**

Klagande: Klaus Nonnemacher (Karlsruhe, Tyskland) (ombud: advokaten C. Zierhut)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Paul Ingram (Birmingham, Förenade kungariket)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-figurmärket WKU WORLD KICKBOXING AND KARATE UNION – EU-varumärke nr 11 523 958

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av första överklagandenämnden vid EUIPO den 17 april 2018 i ärende R R 409/2017-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 61 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 28 juni 2018 – Innocenti mot EUIPO – Gemelli (Innocenti)

(Mål T-392/18)

(2018/C 285/60)

Överklagandet är avfattat på italienska

Parter

Klagande: Innocenti SA (Lugano, Svizzer) (ombud: advokaten N. Ferretti)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Filippo Gemelli (Turino, Italien)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Innocenti" – Registreringsansökan nr 7 502 181

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av femte överklagandenämnden vid EUIPO den 19 april 2018 i ärende R 2336/2010-5

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ändra, genom att ogiltigförklara, femte överklagandenämndens beslut N 2336/2010-5 och ogilla Filippo Gemellis invändning avseende varumärke 007502181.

Grunder

- åsidosättande av fristen för att inkomma med handlingar till styrkande av domen om fastställande av att rättigheten förfallit till följd av bristande användning, till Tribunale di Torino (domstolen i Turino),
- åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 2017/1001 .

Överklagande ingett den 25 juni 2018 – Pielczyk mot EUIPO – Thalgo TCH (DERMAEPIL SUGAR EPIL SYSTEM)

(Mål T-398/18)

(2018/C 285/61)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Radoslaw Pielczyk (Klijndijk, Nederländerna) (ombud: advokaten K. Kielar)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Thalgo TCH (Roquebrune-sur-Argens, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden vid tribunalen

Omtvistat varumärke: EU-varumärke nr 11 649 324

Förfarande vid EUIPO: Ogiltighetsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 13 april 2018 i de förenade ärendena R 979/2017-4 och R 1070/2017-4

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- delvis ogiltigförklara det överklagade beslutet, i den mån överklagandenämnden
 - a) avslag klagandens överklagande R 979/2017-4,
 - b) delvis biföll Thalgo TCH:s överklagande med yrkande om ogiltighetsförklaring, R 1070/2017-4 för varor i klass 3 i Niceöverenskommelsen,
 - c) fastställde att EU-varumärke nr 11 649 324 även var ogiltigt för ovannämnda varor i klass 3,
 - d) delvis fastställde EUIPO:s beslut av den 21/03/2017 (Ogiltighetsförfarande nr 11 974 C) i den mån det däri slås fast att klagandens varumärke ogiltigförklaras för varor i klass 3,

- förplikta Thalgo TCH att ersätta rättegångskostnaderna för förfarandet vid annulleringsenheten vid EUIPO och överklagandenämnden, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna för förfarandet vid tribunalen.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 60.1 a, jämförd med artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av regel 22.3 och 22.4, jämförd med regel 40.6 i kommissionens förordning (EG) nr 2868/95.
- Åsidosättande av artikel 64.2 och 64.3, jämförd med artikel 18.1 a i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 4 juli 2018 – Silgan Closures och Silgan Holdings mot kommissionen

(Mål T-410/18)

(2018/C 285/62)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande Silgan Closures GmbH (München, Tyskland), Silgan Holdings Inc. (Stamford, Connecticut, USA) (ombud: advokaterna H. Wollmann, D. Seeliger, R. Grafunder och V. Weiss)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökandena yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det angripna beslutet med stöd av artikel 264 FEUF, såvitt det avser sökandena, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandenas rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

I förevarande mål yrkar sökandena delvis ogiltigförklaring av kommissionens beslut C(2018) 2466 final av den 19 april 2018 att inleda ett förfarande enligt artikel 2.1 i kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 ⁽¹⁾ i ärende AT.40522 – Pandora.

Till stöd för sin talan åberopar sökandena fyra grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av subsidiaritetsprincipen

- Genom det angripna beslutet förbigår kommissionen ett förfarande vid Bundeskartellamt (Tyskland) som rör samma sak och som pågått i mer än tre och ett halvt år, vilket nu är klart för avgörande.

2. Andra grunden: Åsidosättande av proportionalitetsprincipen

- Det angripna beslutet var inte nödvändigt för att kommissionen skulle kunna avsluta den utredning den önskade genomföra och beslutet var olämpligt, med tanke på de olägenheter det orsakar sökandena och efter en avvägning mellan de motstående intressen som står på spel.

3. Tredje grunden: Otillräcklig motivering

- Kommissionen har i strid med artikel 296 FEUF i det angripna beslutet inte angett varför den anser att det var nödvändigt och motiverat att inleda förfarandet med hänsyn till principerna om subsidiaritet och proportionalitet.

4. Fjärde grunden: Maktmissbruk

- Kommissionen inledde förfarandet för att kunna ålägga sökanden påföljder med tillämpning av det påföljdssystem som föreskrivs i rådets förordning (EG) nr 1/2003 ⁽²⁾.

⁽¹⁾ Kommissionens förordning (EG) nr 773/2004 av den 7 april 2004 om kommissionens förfaranden enligt artiklarna 81 och 82 i EG-fördraget (EUT L 123, 2004, s. 18).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1/2003 av den 16 december 2002 om tillämpning av konkurrensreglerna i artiklarna 81 och 82 i fördraget (EGT L 1, 2003, s. 1).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV